

ÎNCHEIERE

23 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Gheorghe Marchitan, Igor Vornicescu, Iurie Hârbu, Serghei Gubenco, Liliana Andriaș, Sergiu Lebediuc, Valeriu Gîscă, Aurica Us, Ștefan Niță, Mihail Moraru, Ghenadie Bîrnaz, Serghei Popovici, Gheorghe Gorun, Garri Bivol, Victor Orîndaș,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererile de chemare în judecată depuse de Gheorghe Marchitan, Igor Vornicescu, Iurie Hârbu, Serghei Gubenco, Liliana Andriaș, Sergiu Lebediuc, Valeriu Gîscă, Aurica Us, Ștefan Niță, Mihail Moraru, Ghenadie Bîrnaz, Serghei Popovici, Gheorghe Gorun, Garri Bivol și Victor Orîndaș împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, tertului Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative și constatarea încălcării articolului 6 § 1 CEDO,

împotriva hotărârii din 11 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și încheierii din 04 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 04 octombrie 2016, Gheorghe Marchitan, reprezentat de avocatul Vadim Marchitan, a depus în Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători și anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 cu privire la sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători.

În motivarea acțiunii depuse Gheorghe Marchitan a indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016, s-a dispus examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar, Eduard

Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători.

La aceeași dată, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, s-a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală – reținere, aducere silită, arestare și percheziție în privința judecătorilor Bivol Garri, Niță Ștefan, Orîndaș Victor, Gubenco Serghei, Lebediuc Sergiu, Popovici Serghei, Bîrnaz Ghenadie, Hîrbu Iurie, Andriaș Liliana, Gîsca Valeriu, Gorun Gheorghe, Us Aurica, Țurcanu Iurie, Vornicescu Igor, Moraru Mihail, inclusiv a judecătorului în demisie Marchitan Gheorghe de la Judecătoria Căușeni.

Consideră hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 și 608/25 din 20 septembrie 2016 ca neîntemeiate și ilegale, urmând a fi anulate de instanța de judecată.

Astfel, Consiliul Superior al Magistraturii neîntemeiat a dispus examinarea sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen în ședință închisă, întrucât, ședința închisă se referă la terțele persoane și publicul larg, dar nu și la persoanele în privința cărora s-au adoptat hotărârile. La examinarea sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, Consiliul Superior al Magistraturii a încălcat dreptul la un proces echitabil al reclamantului or, sesizările au fost examinate în lipsa judecătorilor vizați, contrar pct. 6.10–6.13 și pct. 9.6 din Regulamentul cu privire la organizarea Consiliului Superior al Magistraturii, fiind admisă o ingerință în realizarea drepturilor la apărare.

Consiliul Superior al Magistraturii urma să examineze propunerea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, dar și a principiilor statuate în documentele internaționale cu privire la răspunderea judecătorilor, a garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO, așa după cum este indicat în pct. 36 al Hotărârii Curții Constituționale din 02 iulie 2013 privind controlul constituționalității unor prevederi ale Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii. Contrar acestor obligații, Consiliul Superior al Magistraturii și-a dat formal acordul la pornirea urmăririi penale, fără a verifica condițiile sau circumstanțele prevăzute de Codul de procedură penală, încălcări care atrag în consecință anularea hotărârii contestate.

Hotărârile contestate a Consiliului Superior al Magistraturii nu au fost motivate, prin ce a fost încălcat dreptul reclamantului la un proces echitabil (f.d. 4-7, vol.I).

La 11 octombrie 2016 și 06 noiembrie 2016, avocatul Vadim Marchitan, în interesele lui Gheorghe Marchitan, a depus cerere de completare a circumstanțelor și temeiurilor din cererea de chemare în judecată (f.d. 53-55, vol.I; f.d. 1-4, vol.X).

La 05 octombrie 2016, Sergiu Lebediuc, reprezentat de avocatul Victor Mazniuc, a depus în Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 în partea ce se referă la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală – de reținere, de aducere silită, de arestare și de percheziționare în privința judecătorului Judecătoriei Militare, Sergiu Lebediuc, suspendarea din funcția de judecător a judecătorului Sergiu Lebediuc, ca fiind emisă cu încălcarea procedurii

de emiterе/adoptare și constatarea încălcării art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, în cazul reclamantului prin afectarea procedurii de emiterе/adoptare a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 (f.d. 77-84, vol.I).

În motivarea acțiunii depuse Sergiu Lebediuc a indicat că, prin hotărârea nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, urmare a examinării sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători și audierii informației membrului Consiliului, Victor Micu, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a hotărât eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală de reținere, de aducere silită, de arestare și de percheziție în privința judecătorului Judecătoriei Militare, Sergiu Lebediuc.

În prealabil, la 20 septembrie 2016, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25, s-a dispus examinarea în ședință închisă a sesizării nominalizate referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători, drept temei fiind invocate prevederile pct. 9.5 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii. Însă, caracterul închis al ședinței, potrivit spiritului legii, se referă în exclusivitate la terțele persoane și la publicul larg și nici într-un mod la persoana problema căreia a fost supusă examinării la ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 20 septembrie 2016.

Consideră că în mod obligatoriu, potrivit acestei norme imperative, urma a fi citat pentru participare la ședința închisă a Consiliului Superior al Magistraturii în cazul său, pentru a fi exclusă afectarea dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare, protejate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, dar, și eliminate oricare dubii în partea ce ține de respectarea întocmai a exigențelor principiului inviolabilității judecătorului vizat în procedura de emiterе/adoptare a hotărârii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016.

A arătat că, citarea sa la ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 20 septembrie 2016, era obiectiv impusă și pentru a exclude împrejurările din care părțile ar putea pune la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea magistraților investiți cu soluționarea problemei în care era vizat, pentru a pune în valoare interesele majore ale justiției, care într-o societate democratică urmează să se fundamenteze pe o încredere fermă din partea justițiabilului.

În acest context, s-a susținut că, în calitatea sa de persoană problema căreia a fost examinată în ședința Consiliului Superior al Magistraturii, în vederea respectării principiilor statuate în documentele internaționale cu privire la răspunderea judecătorilor, a garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO, exceptând problemele ce țin de calitatea și veridicitatea materialelor prezentate, reclamantul era în drept să participe în cadrul procedurii de emiterе/adoptare a hotărârii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, sub aspectul respectării condițiilor și a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, pentru dispunerea efectuării acțiunilor de urmărire penală de reținere, aducere silită, arestare și percheziție în privința sa.

S-a invocat că, în cadrul procedurii de emiterе/adoptare a hotărârii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, reclamantul a fost afectat în drepturile și interesele sale legale, prin faptul că nu a fost citat în mod obligatoriu la ședința închisă a

Consiliului Superior al Magistraturii și nu i s-a asigurat dreptul de a cunoaște conținutul sesizării, de a prezenta explicațiile sale, probele și justificările pe care le considera necesare sau care demonstau sau infirmau anumite fapte invocate în sesizare sau relevante sesizării, nu i s-a asigurat dreptul la recuzare, dreptul de a fi asistat de un avocat sau de un reprezentant al său și alte garanții indispensabile apărării sale, protejate de Constituția Republicii Moldova.

Reclamantul a insistat că, din conținutul hotărârii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, procesul-verbal, imprimările audio ale ședinței închise a Consiliului Superior al Magistraturii nu rezultă că în cadrul procedurii de emiterе/adoptare a acesteia ar fi fost supusă examinarea sesizării Procurorului General sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, la dispunerea efectuării acțiunilor de urmărire penală, de reținere, aducere silită, arestare și de percheziție în privința sa, fapt care în opinia reclamantului evidențiază caracterul formal al dării acordului solicitat.

Totodată, a indicat că, în cadrul ședinței Consiliului Superior al Magistraturii nu a fost pusă în discuție chestiunea participării persoanei problema căreia a fost examinată, fie reprezentantului acestuia.

A invocat că, afirmațiile din sesizare constituie aprecieri arbitrare, sunt exprimate sub forma unor enunțuri generale nedezvoltate, poartă un caracter declarativ și nu au putut constitui temei pentru admiterea ei. Bănuiala rezonabilă invocată de autorul sesizării presupune existența faptelor sau a informațiilor care ar convinge un observator obiectiv că judecătorul Sergiu Lebediuc ar fi putut săvârși infracțiunea, iar singurul fapt că o bănuială este presupusă cu bună-credință nu poate fi suficient.

Eliberarea acordului solicitat, o consideră ilegală, deoarece dânsul a pus în mod inadmisibil la îndoială legalitatea ordonanței judecătorești irevocabile, neexistând o îndoială rezonabilă că ar fi comisă presupusa infracțiune, deoarece, alegațiile din sesizare au la bază doar ordonanța judecătorească din 18 august 2011, emisă în calitatea sa de judecător, care are autoritatea lucrului judecat și, fiind o hotărâre legală în fond, necontestată de părțile în litigiu, executată în ordinea stabilită, nu poate fi casată sau modificată doar din motive formale.

A relatat că, sesizarea privind obținerea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală de reținere, aducere silită, arestare și de percheziție în privința judecătorului la Judecătoria Militară, Sergiu Lebediuc a pus în discuție o soluție irevocabilă, iar persoana problema căreia a fost examinată a fost lipsită în mod arbitrar de posibilitatea legală de a opune în cadrul procedurii de emiterе/adoptare a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 60/25 din 20 septembrie 2016 propriile argumente (f.d. 77-84, vol.I).

Prin încheierea din 06 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca neîntemeiată cererea înaintată de Sergiu Lebediuc privind aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii prin suspendarea executării hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 cu privire la sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători (f.d. 103-105, vol.I).

Prin încheierea din 07 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, corectată prin încheierea din 14 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a conexas

într-o singură procedură cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Marchitan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Lebediuc împotriva Consiliului Superior al Magistraturii (f.d. 106-107, 109-111, vol.I).

La 05 octombrie 2016, Serghei Gubenco, reprezentat de avocatul Gheorghe Ulianovschi, a depus în Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 în partea în care s-a eliberat acordul pentru reținerea, aducerea silită, arestarea și percheziția judecătorului în Judecătoria Comrat, Serghei Gubenco și s-a dispus suspendarea acestuia din funcția de judecător (f.d. 126-128, vol.I).

În susținerea acțiunii depuse s-a indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, s-au admis sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen și s-a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală de reținere, de aducere silită, de arestare și de percheziție în privința a 16 judecători și ex-judecători, printre care și în privința judecătorului Serghei Gubenco, judecător la Judecătoria Comrat. Prin aceeași hotărâre, s-a hotărât suspendarea din funcție a 8 judecători, inclusiv a judecătorului Serghei Gubenco.

Consiliul Superior al Magistraturii a examinat sesizările depuse împreună și a adoptat o singură hotărâre în privința tuturor judecătorilor vizați în sesizare. Hotărârea contestată a fost adoptată în exclusivitate în baza sesizărilor și a ordonanțelor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen din 15 septembrie 2016, privind pornirea urmăririi penale în privința judecătorilor, fără a se expune asupra fiecărei sesizări în parte.

Reclamantul a indicat că, Consiliul Superior al Magistraturii a menționat în hotărâre că a examinat sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, doar sub aspectul respectării condițiilor și circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea efectuării acțiunilor de urmărire penală, fără a indica care sunt aceste condiții și circumstanțe prevăzute de Codul de procedură penală și fără a specifica aplicabilitatea lor față de fiecare judecător pentru a dispune reținerea, arestarea, aducerea silită și percheziționarea lor.

Totodată, sesizările Procurorului General interimar au fost examinate în lipsa judecătorilor vizați, fără citarea acestora, deși, la examinarea problemelor ce urmează a fi soluționate în ședința Consiliului Superior al Magistraturii, sunt ascultate persoanele în privința cărora problemele se examinează, aceste persoane având dreptul să participe la cercetarea documentelor și altor documente necesare, precum și dreptul de a recuza unul sau mai mulți membri ai Consiliului. Contrar acestor prevederi ale Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, absolut necesare pentru respectarea procedurii de emiteră și adoptare a hotărârii, Consiliul nu a citat judecătorii vizați în sesizări, iar hotărârea contestată a fost emisă și adoptată fără participarea lor, lipsindu-i astfel pe judecători, și în particular pe judecătorul Serghei Gubenco de a-și apăra drepturile și libertățile sale cerute de Procurorul General interimar de a fi limitate în sesizări. Procurorul General interimar în sesizări a cerut acordul de a reține, a aresta, a aduce silit și de a percheziționa 16 judecători, din motiv că acești judecători au adoptat unele ordonanțe judecătorești irevocabile, expres indicate în sesizări, care în opinia lor

sunt neîntemeiate și ilegale și au fost adoptate cu scopul de a contribui la săvârșirea infracțiunii de spălare de bani. A invocat că, Procurorul General interimar în sesizarea în privința judecătorului Serghei Gubenco a solicitat acordul la reținerea, arestarea, aducerea silită și percheziția judecătorului vizat, din motivul că, în materialele cauzei există o bănuială rezonabilă privind complicitatea judecătorului Serghei Gubenco la săvârșirea infracțiunii de spălare de bani prevăzută de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) Codul penal, pentru care în privința lui prin ordonanța din 15 noiembrie 2016, a fost pornită urmărirea penală.

Fapta pentru care a fost pornită urmărirea penală și probele care confirmă bănuiala rezonabilă că judecătorul Serghei Gubenco a săvârșit această faptă, conform sesizării rezumativ se reduce la următoarele: la 10 decembrie 2010, la Judecătoria Comrat cu cerere privind eliberarea ordonanței judecătorești s-a adresat Seabon Limited 122-126 Tooley Street London SE1 2 TU privind încasarea sumei de 200 000 000 dolari SUA în mod solidar de la 3 debitori, unul aflat pe teritoriul raionului Comrat, iar doi aflați pe teritoriul Federației Ruse. Examinând cererea menționată, judecătorul Serghei Gubenco prin ordonanța judecătorească din 14 decembrie 2010, a admis cererea creditorului și a încasat suma de 200 000 000 dolari de la debitori. Această ordonanță judecătorească irevocabilă a fost pusă în executare și executată de către executorul judecătoresc Olga Buzadji. Verificând legalitatea acestei ordonanțe judecătorești irevocabile în baza materialelor din dosarul civil enunțat, Procurorul General interimar în sesizare a considerat că ordonanța judecătorească irevocabilă din 14 decembrie 2010, este neîntemeiată și contravine prevederilor Capitolului IV, art. 130, 169, 170, 345 și 348 din Codul de procedură civilă, precum și a bazei probatorii în cauză. Din aceste motive, în opinia Procurorului General interimar, judecătorul Serghei Gubenco urma să dispună respingerea cererilor creditorilor.

În așa mod, în exclusivitate în baza materialelor dosarului civil nr. 2p-497/2010, Procurorul General interimar, declarând personal ordonanța judecătorească din 14 decembrie 2010, ca neîntemeiată și ilegală, contrară dispozițiilor Codului de procedură civilă, a recunoscut-o drept probă care în opinia lui confirmă existența unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea de către judecătorul Serghei Gubenco a infracțiunii de coparticipare la spălarea de bani în sumă de peste 200 000 000 dolari SUA, prevăzută de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) Codul Penal.

În opinia sa, aceste constatări ale Procurorului General interimar din sesizare, referitoare la existența unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea de către judecătorul Serghei Gubenco a infracțiunii imputate și la existența din partea lui că el ar putea obstrucționa buna desfășurare a urmăririi penale în cauză, nu se bazează pe probe concrete ce se conțin în materialele dosarului penal. Ele se întemeiază în exclusivitate pe presupunerile procurorului bazate pe constatări făcute de el în baza opiniilor sale personale, referitoare la ilegalitatea ordonanței judecătorești irevocabile din 14 decembrie 2010, cu încălcarea flagrantă a prevederilor Constituției și prevederilor CEDO, legii de procedură civilă și legii de procedură penală ce garantează dreptul judecătorului Serghei Gubenco la inviolabilitatea personală asigurat prin principiile independenței și prezumției imparțialității judecătorului la îndeplinirea justiției, și, în special, la adoptarea hotărârilor judecătorești irevocabile.

A arătat că, Procurorul General interimar în sesizare nu a indicat nici o probă care ar confirma afirmațiile lui că există o bănuială rezonabilă privind săvârșirea de către judecătorul Serghei Gubenco a infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) Codul Penal, și necesitatea reținerii și aplicării în privința lui a măsurii preventive – arestarea preventivă în legătură cu această informație. Mai mult, judecătorul Serghei Gubenco nici nu poate fi reținut, arestat, adus silit și nici percheziționat, deoarece, există o circumstanță prevăzută de art. 275 pct. 7) Codul de procedură penală, care exclude urmărirea penală și respectiv efectuarea acestor acțiuni procesuale în privința lui.

Corespunzător, reclamantul Serghei Gubenco a susținut caracterul ilegal și neîntemeiat al hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, solicitând anularea acesteia în partea ce îl vizează pe judecătorul Judecătoriei Comrat, Serghei Gubenco (f.d. 126-128, vol.I).

Prin încheierea din 07 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, corectată prin încheierea din 14 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a conexas într-o singură procedură cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Marchitan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Gubenco împotriva Consiliului Superior al Magistraturii (f.d. 149-150, 152-154, vol.I).

La 05 octombrie 2016, Aurica Us, reprezentată de avocatul Sofiana Tocari, a depus în Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, completată prin cererea din 11 octombrie 2016, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători, și anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 la sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen prin care s-a decis eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală de reținere, de aducere silită, de arestare și de percheziție în privința ex-judecătorului Aurica Us, Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău (f.d. 180-183, 221, vol.I).

În motivarea acțiunii depuse Aurica Us a indicat că, la 20 septembrie 2016, prin hotărârea nr. 607/25 Consiliul Superior al Magistraturii a dispus examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători.

La aceeași dată, Consiliul Superior al Magistraturii a adoptat și hotărârea nr. 608/25, prin care a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală de reținere, de arestare și de percheziție în privința judecătorilor și ex-judecătorului Us Aurica, Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău, la sesizarea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen.

A susținut că, în motivarea necesității examinării sesizării Procurorului General interimar în ședință închisă, președintele Consiliului Superior al Magistraturii, Victor Micu a invocat că sesizările Procurorului General interimar conțin informații care ar putea prejudicia mersul anchetei, fiind invocate și prevederile pct. 9.5 din Regulamentul cu privire la organizarea Consiliului

Superior al Magistraturii. Însă, reclamanta consideră că ședința închisă se referă la terțele persoane și publicului larg, însă nu și la persoanele în privința cărora s-au adoptat hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii contestate, în vederea excluderii oricărui element arbitrar și abuziv al drepturilor judecătorilor și ex-judecătorilor vizați în sesizări.

A menționat că, sesizările Procurorului General interimar au fost examinate cu derogare de la garanțiile unui proces echitabil, persoanele în privința cărora au fost înainte sesizările fiind examinate în lipsa acestora. Consiliul Superior al Magistraturii urma să examineze sesizarea Procurorului General interimar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, dar și a principiilor statuate în documentele internaționale cu privire la răspunderea judecătorilor, a garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO.

A invocat că, prin Hotărârea Curții Constituționale din 02 iulie 2013 privind controlul constituționalității unor prevederi ale Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, în pct. 43, Curtea a statuat că examinarea în drept a hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii înseamnă verificarea deplină a respectării de către Consiliul Superior al Magistraturii, în procesul examinării pe fond a contestărilor și de adoptare a deciziilor, a tuturor garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO. Din hotărârile contestate și extrasul din procesul-verbal al ședinței Consiliului Superior al Magistraturii din 20 septembrie 2016, rezultă darea formală a acordului, însă, nu reiese și verificarea condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, ceea ce duce la nulitatea hotărârilor. În opinia reclamantei, darea formală a acordului pentru atare măsuri preventive aspre, este probată și de faptul că nu s-a ținut cont nici de vârsta înaintată a persoanei, nici de personalitate și chiar nici de starea sănătății. Astfel, drept rezultat al unei intervenții chirurgicale efectuate recent, starea sănătății fiind șubredă, fiind necesară o monitorizare a sănătății de către medic, în dinamică a stării acesteia.

Totodată, nu este clară sistarea demisiei ex-judecătorului Aurica Us, or, dânsa a demisionat în legătură cu atingerea plafonului de vârstă, deci temeiul fiind unul legal cu 3 ani anterior adoptării hotărârii contestate a Consiliului Superior al Magistraturii. Astfel, hotărârea în cauză nu poate avea efect retroactiv.

Concomitent, s-a susținut că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nu au fost motivate suficient, și prin urmare, a fost adusă o atingere drepturilor sale la apărare și la un recurs efectiv (f.d. 180-183, 221, vol.I).

La 04 octombrie 2016, Valeriu Gîscă, reprezentat de avocatul Marcel Gîscă, a depus în Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, completată ulterior prin cererea din 23 noiembrie 2016, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători și anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 cu privire la sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința unor judecători și ex-

judecători, în partea ce se referă la judecătorul Valeriu Gîscă, Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău (f.d. 4-7, vol.II; f.d. 168-170, vol.VIII).

În motivarea acțiunii depuse Valeriu Gîscă a indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016, s-a dispus examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători. Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, s-a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală – reținere, aducere silită, arestare și percheziție în privința judecătorilor Bivol Garii, Niță Ștefan, Orîndaș Victor, Gubenco Serghei, Lebediuc Sergiu, Popovici Serghei, Bîrnaz Ghenadie, Hîrbu Iurie, Andriaș Liliana, Gîsca Valeriu, Gorun Gheorghe, Us Aurica, Țurcanu Iurie, Vornicescu Igor, Moraru Mihail, inclusiv a judecătorului în demisie Gîscă Valeriu de la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău.

A indicat că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016, este neîntemeiată, urmând a fi anulată, așa cum, ședința închisă se referă la terțele persoane și publicul larg, dar nu și la persoanele în privința cărora s-au adoptat hotărârile.

S-a susținut că, examinarea sesizării Procurorului General interimar în ședință închisă, a fost contrară unui proces echitabil, fiind examinată fără participarea reclamantului și fiind admisă o ingerință în realizarea drepturilor reclamantului la apărare, drept protejat de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Referitor la hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, s-a indicat că, Consiliul Superior al Magistraturii urma să examineze propunerea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, dar și a principiilor statuate în documentele internaționale cu privire la răspunderea judecătorilor, a garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO, așa după cum este indicat în pct. 36 al Hotărârii Curții Constituționale din 02 iulie 2013 privind controlul constituționalității unor prevederi ale Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

În opinia sa, Consiliul Superior al Magistraturii nu a respectat aceste garanții, prin ce a admis încălcarea dreptului reclamantului la un proces echitabil. Concomitent, s-a invocat că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nu a fost motivată, omisiune ce la fel aduce atingere dreptului reclamantului la un proces echitabil (f.d. 4-7, vol.II).

Prin încheierea din 13 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a transmis spre conexare într-o singură procedură, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Gîscă împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Marchitan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii (f.d. 38-39, vol.II).

La 05 octombrie 2016, Ștefan Niță, reprezentat de avocatul Dorel Rotaru, a depus în Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în

privința unor judecători și ex-judecători și a hotărârii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 cu privire la sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală de reținere, de aducere silită, de arestare și de percheziție în privința unor judecători și ex-judecători, inclusiv în privința judecătorului Ștefan Niță, de la Curtea de Apel Chișinău.

În susținerea acțiunii depuse reclamantul Ștefan Niță a indicat că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 prin care s-a dispus examinarea sesizărilor Procurorului General interimar în ședință închisă, este neîntemeiată, urmând a fi anulată, or, ședința închisă se referă la terțele persoane și la publicul larg, dar nu și la persoanele în privința cărora s-au adoptat hotărârile Consiliului, în vederea excluderii oricărui element arbitrar și abuziv ale drepturilor judecătorilor vizați în hotărâri.

Astfel, acționând în favoarea unui pretins interes al urmăririi penale, din contul dreptului la un proces echitabil a judecătorilor vizați în sesizare, au fost aduse restrângeri dreptului la un proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, sesizarea Procurorului General interimar contrar principiului publicității, examinându-se în ședință închisă, fără participarea judecătorului vizat, așa cum, procedura în care a avut loc examinarea sesizării Procurorului General interimar a fost una defectuoasă.

A indicat că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, la fel este neîntemeiată și urmează a fi anulată, din următoarele considerente. Astfel, din cuprinsul hotărârii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, rezultă că sesizarea Procurorului General interimar a fost înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii la 20 septembrie 2016, iar hotărârea emisă în rezultatul acestei sesizări a fost emisă în aceeași zi, până la ora 10:00, fără existența și examinarea notei informative a Inspecției Judiciare, care este obligatorie fără excepție în asemenea cazuri. Întocmirea de către Inspecția Judiciară a notei informative asupra sesizării era fizic imposibilă într-un termen atât de restrâns, de una-două ore de la înregistrarea demersului până la adoptarea hotărârii. Mai mult, în cadrul examinării sesizării, Inspecția Judiciară nu a solicitat de la judecătorul Ștefan Niță careva explicații pe marginea sesizării.

A invocat că, din extrasul procesului-verbal al ședinței ordinare a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 20 septembrie 2016, se constată că în cadrul ședinței de examinare a demersului cu privire la eliberarea acordului Consiliului Superior al Magistraturii pentru efectuarea acțiunilor de aducere silită, reținere, percheziție și arestarea judecătorilor, Procurorul General interimar s-a referit la Nota informativă a Curții Supreme de Justiție din 27 mai 2014, privind examinarea cauzelor în procedura în ordonanță, ce vizează încasarea unor sume considerabile de la agenți economici străini. Această notă informativă a fost anexată la demersul Procurorului în Procuratura Anticorupție, Andrei Balan din 21 septembrie 2016 privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința învinutului Ștefan Niță. Însă, dânsul consideră că această notă informativă nu poate înlocui nota informativă a Inspecției Judiciare.

Reclamantul a menționat că, nota informativă, după cum rezultă inclusiv din procesul-verbal al ședinței Consiliului Superior al Magistraturii din 20 septembrie 2016, a fost întocmită încă în anul 2014, fiind publicată și accesibilă publicului

larg. În pct. 1 al acestei note informative, nota în cauză a fost întocmită în legătură cu necesitatea apărută, în afara Planului de activitate al Direcției generalizare și sistematizare a practicii judiciare a Curții Supreme de Justiție pentru anul 2014 și vizează practica examinării cauzelor în procedura în ordonanță referitoare la încasarea unor sume considerabile de la agenții economici străini.

Respectiv, reclamantul a invocat că, nota informativă în cauză a fost semnată de doi judecători coordonatori, precum și de către Șeful Direcției generalizare și sistematizare a practicii judiciare a Curții Supreme de Justiție, pe când, în conformitate cu prevederile Regulamentului cu privire la activitatea Consiliului Superior al Magistraturii, acesta urma a fi semnată de către un inspector judecător.

Reclamantul a opinat că, Consiliul Superior al Magistraturii urma să examineze propunerea Procurorului General interimar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală care pot justifica aplicarea măsurilor de constrângere potrivit art. 165, 166 dar și a principiilor statuate în documentele internaționale cu privire la răspunderea judecătorilor, a garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO. Astfel, odată ce Procurorul General interimar a solicitat acordul Consiliului Superior al Magistraturii pentru aducerea silită, arestarea și percheziționarea judecătorilor, urma ca hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii să conțină și argumente clare referitor la fiecare acțiune procesuală în parte și pentru fiecare din judecătorii vizați în parte, cu invocarea temeiurilor legale concrete în privința fiecărei acțiuni procesuale în parte.

La caz, motivele au fost prezentate ca unele generale și abstracte, iar necesitatea eliberării acordului la aplicarea arestului pe motiv că, judecătorii ar putea să influențeze desfășurarea normală a procesului penal, să se eschiveze de la urmărirea penală sau să influențeze stabilirea adevărului pe cauză, să se ascundă de organul de urmărire penală, nu a fost probată de către Procurorul General interimar sub nici o formă, iar Consiliul Superior al Magistraturii doar a acceptat poziția procurorului, fără a scoate în evidență, a face trimitere la probele pertinente și concludente ce impuneau fără echivoc o astfel de soluție, probe cu referire la riscurile și temeiurile care ar legitima aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv.

Pronunțând hotărârea contestată, Consiliul Superior al Magistraturii nu s-a conformat cerințelor legale impuse obiectului deliberării în cadrul procedurilor legale de asigurare a inviolabilității judecătorilor împotriva acțiunilor arbitrare de urmărire penală, deliberarea fiind realizată exclusiv pe baza concluziilor Procuraturii Generale expuse în sesizare, fără a fi verificate circumstanțele și fără a fi luate în considerare condițiile impuse de prevederile Codului de procedură penală, fraudând aparențele legale de garant al independenței puterii judiciare și echitatea procedurilor derulate în fața Consiliului Superior al Magistraturii. Contrar acestora, Consiliul Superior al Magistraturii nu a verificat respectarea condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silită, arestării sau percheziției judecătorilor reclamant, ci a dat formal acordul pentru acțiunile enumerate, cu încălcarea normelor legale.

O altă garanție, care la fel a fost încălcată la emiterea hotărârilor contestate, o constituie obligația de motivare a hotărârilor de către Consiliul Superior al

Magistraturii, această obligație reprezentând o garanție a respectării legalității și transparenței decizionale a autorității publice, totodată pentru garantarea drepturilor reclamantilor la apărare și la un recurs efectiv. În acest sens, a invocat că, Consiliul Superior al Magistraturii urma să motiveze serios și convingător adoptarea unor asemenea hotărâri dure, stabilind clar dacă există careva indici referitor la o intenție a judecătorului, o încălcare gravă, or, potrivit pct. 20 din Magna Carta a Judecătorilor CCJE-MS Consiliul Consultativ al Judecătorilor Europei, pentru fapte legate de atribuțiile sale, dar care nu sunt comise cu intenție, nu poate fi antrenată responsabilitatea penală a judecătorilor.

Referitor la suspendarea din funcție a judecătorului Ștefan Niță, ultimul a indicat că, suspendarea din funcție a avut loc contrar legislației în vigoare, fără a fi motivată această necesitate, și nu s-a făcut la demersul procurorului care efectuează nemijlocit urmărirea penală – Andrei Balan.

Mai mult, s-a arătat că, dispunerea suspendării provizorii din funcție, potrivit prevederilor legale, urmează a fi motivată cât de către procuror, atât și de către administrația instituției unde activează persoana suspendarea căreia se solicită, fapt ce rezultă și din Recomandarea CM/Rec(2010)12 a Comitetului Miniștrilor către statele membre cu privire la judecători: independența, eficiența și responsabilitățile. Iar conform pct. 28 al acestei recomandări, consiliile judiciare trebuie să demonstreze cel mai înalt grad de transparență față de judecători și societate, prin dezvoltarea unor proceduri prestabilite și prin decizii motivate.

Procurorul General interimar în cadrul ședinței Consiliului Superior al Magistraturii din 20 septembrie 2016, nu a prezentat careva probe din care să rezulte necesitatea și temeinicia suspendării din funcție a reclamantului. Mai mult, Procurorul General interimar nici nu a solicitat suspendarea reclamantului din funcție, or, din conținutul procesului-verbal al ședinței din 20 septembrie 2016, rezultă că la întrebarea președintelui Consiliului Superior al Magistraturii către Procurorul General interimar, Eduard Harunjen pentru care acțiuni de urmărire penală concrete se solicită acordul Consiliului Superior al Magistraturii, acesta a răspuns că le solicită pe toate la pachet și nu cunoaște care acțiuni vor fi întreprinse. Din cuprinsul procesului-verbal al ședinței rezultă că, deși unul din membrii Consiliului a invocat necesitatea cel puțin a discutării aspectului referitor la suspendarea din funcție a judecătorilor, această întrebare așa și nu a fost dezbătută de către membrii Consiliului Superior al Magistraturii, cu invocarea unor motive concrete trecându-se direct în mod abuziv la votare.

O altă încălcare care ar fi fost admisă la emiterea și adoptarea hotărârilor contestate, o constituie și faptul că, în hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nu au fost indicate rezultatele votării, iar lipsa reflectării în procesul-verbal al rezultatului votării lipsește Consiliul Superior al Magistraturii de posibilitatea dovedirii prin probe admisibile a confirmării procedurii de adoptare a hotărârii pe marginea sesizării înaintate de Procurorul General interimar, precum și rezultatele deliberării în vederea aprecierii legalității (f.d. 66-69, vol.II).

Prin încheierea din 13 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a transmis spre conexare într-o singură procedură, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ștefan Niță împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Marchitan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii (f.d. 111-112, vol.II).

La 06 octombrie 2016, Igor Vornicescu a depus în Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători, și anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 la sesizarea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen prin care s-a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, de reținere, de aducere silită, de arestare și de percheziție în privința judecătorilor, și a lui Vornicescu Igor, ex-judecător în Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii depuse Igor Vornicescu a indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016, s-a dispus examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători. La aceeași dată, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, s-a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală – reținere, aducere silită, arestare și percheziție în privința ex-judecătorului Igor Vornicescu de la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău.

A arătat că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 și 608/25 din 20 septembrie 2016, sunt neîntemeiate, ilegale, urmând a fi anulate de instanța de judecată, deoarece Consiliul Superior al Magistraturii neîntemeiat a dispus examinarea sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen în ședință închisă, întrucât, ședința închisă se referă la terțele persoane și publicul larg, dar nu și la persoanele în privința cărora s-au adoptat hotărârile. Poziția dată a reclamantului a fost justificată pe necesitatea excluderii oricărui element arbitrar și abuziv ale drepturilor judecătorilor vizați în hotărâre.

A indicat că, la examinarea sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, Consiliul Superior al Magistraturii a încălcat dreptul său la un proces echitabil or, sesizările au fost examinate în lipsa judecătorilor vizați, contrar pct. 6.10-6.13 și pct. 9.6 din Regulamentul cu privire la organizarea Consiliului Superior al Magistraturii, fiind admisă o ingerință în realizarea dreptului reclamantului la apărare.

A menționat că, Consiliul Superior al Magistraturii urma să examineze propunerea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, dar și a principiilor statuate în documentele internaționale cu privire la răspunderea judecătorilor, a garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO, așa după cum este indicat în pct. 36 al Hotărârii Curții Constituționale din 02 iulie 2013 privind controlul constituționalității unor prevederi ale Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii. Contrar acestor obligații, Consiliul Superior al Magistraturii și-a dat formal acordul la pornirea urmăririi penale, fără a verifica condițiile sau circumstanțele prevăzute de Codul de procedură penală, încălcări care atrag în consecință anularea hotărârii contestate.

Reclamantul a menționat că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nu au fost motivate, prin ce a fost încălcat dreptul reclamantului la un proces echitabil, dar nici nu au fost indicate rezultatele votării, contrar prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii care stabilește că, în procesul-verbal se vor consemna problemele puse la vot și rezultatele votării, iar această încălcare atrage după sine nulitatea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 (f.d. 129-131, vol.II).

Prin încheierea din 13 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a transmis spre conexare într-o singură procedură, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Vornicescu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Marchitan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii (f.d. 139-140, vol.II).

La 06 octombrie 2016, Liliana Andriaș a depus în Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, concretizată prin cererea din 18 octombrie 2016, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători, și anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 la sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, prin care s-a decis eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, de reținere, de aducere silită, de arestare și de percheziție în privința ex-judecătorului Andriaș Liliana, judecător al Judecătoriei Comerciale de Circumscripție (f.d. 157-160, 191-197, vol.II).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016, s-a dispus examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători. La aceeași dată, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, s-a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală – reținere, aducere silită, arestare și percheziție în privința ex-judecătorului Andriaș Liliana de la Judecătoria Comercială de Circumscripție.

Consideră hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 și 608/25 din 20 septembrie 2016 neîntemeiate, ilegale, care urmează a fi anulate de instanța de judecată, or, Consiliul Superior al Magistraturii neîntemeiat a dispus examinarea sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen în ședință închisă, întrucât, ședința închisă se referă la terțele persoane și publicul larg, dar nu și la persoanele în privința cărora s-au adoptat hotărârile. Poziția dată a reclamantei a fost justificată pe necesitatea excluderii oricărui element arbitrar și abuziv ale drepturilor judecătorilor vizați în hotărâre.

La examinarea sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, Consiliul Superior al Magistraturii a încălcat dreptul său la un proces echitabil, or, sesizările au fost examinate în lipsa judecătorilor vizați, contrar pct. 6.10-6.13 și pct. 9.6 din Regulamentul cu privire la organizarea Consiliului Superior al

Magistraturii, fiind admisă o ingerință în realizarea dreptului reclamantei la apărare.

A menționat că, Consiliul Superior al Magistraturii urma să examineze propunerea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, dar și a principiilor statuate în documentele internaționale cu privire la răspunderea judecătorilor, a garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO, așa după cum este indicat în pct. 36 al hotărârii Curții Constituționale din 02 iulie 2013 privind controlul constituționalității unor prevederi ale Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii. Contrar acestor obligații, Consiliul Superior al Magistraturii și-a dat formal acordul la pornirea urmăririi penale, fără a verifica condițiile sau circumstanțele prevăzute de Codul de procedură penală, încălcări care atrag în consecință anularea hotărârii contestate.

Reclamanta Andriaș Liliana a menționat că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nu au fost motivate, prin ce a fost încălcat dreptul său la un proces echitabil, dar nici nu au fost indicate rezultatele votării, contrar prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii care stabilește că, în procesul-verbal se vor consemna problemele puse la vot și rezultatele votării, iar această încălcare atrage după sine nulitatea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016.

Neverificarea de către Consiliul Superior al Magistraturii a necesității admiterii sesizării Procurorului General interimar de efectuare a acțiunilor pentru fiecare în parte, a condus la aceea că a fost efectuată percheziție la domiciliu, unde este înregistrată și adresa juridică a Cabinetului Avocatului „Liliana Andriaș”. Deținând contracte de asistență juridică cu mai multe persoane fizice și juridice, care i-au încredințat acte ce conțin date cu caracter personal și comercial, pentru ce s-a obligat să respecte confidențialitatea acestor date. Astfel Consiliul Superior al Magistraturii nu a verificat legalitatea, rezonabilitatea și proporționalitatea acțiunilor pentru care s-a dat acordul. Ca rezultat i-a fost încălcat dreptul garantat de art. 8 CEDO, la respectarea vieții private, care include relațiile de natură profesională, cât și problemele de protecție a onoarei și reputației.

Conform procesului-verbal al ședinței Consiliului Superior al Magistraturii nu s-a pus în discuție întrebarea privind sistarea demisiei ex-judecătorilor, nu au avut loc dezbateri pe marginea acestei întrebări, însă conform pct. 2 din hotărârea nr.208/25 din 20 septembrie 2016 s-a hotărât sistarea demisiei ex-judecătorilor, ceea ce confirmă nerespectarea procedurilor legale de către Consiliul Superior al Magistraturii (f.d. 157-160, 191-197, vol.II).

Prin încheierea din 13 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a transmis spre conexare într-o singură procedură, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Liliana Andriaș împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Marchitan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii (f.d. 177-178, vol.II).

La 17 octombrie 2016, Victor Orîndaș, reprezentat de avocatul Ana Leșan, a depus în Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, intervenient accesoriu Procuratura Generală, solicitând anularea parțială a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 „Cu privire la propunerea Președintelui Consiliului

Superior al Magistraturii, Victor Micu, privind examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători”, emisă în privința lui Orîndaș Victor și anularea parțială a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 „Cu privire la sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători” emisă în privința lui Victor Orîndaș.

În motivarea acțiunii depuse reclamantul a indicat că, prin decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 2093-IV din 29 ianuarie 2009, a fost numit în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă la Judecătoria Economică de Circumscripție. Ulterior, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 364/20 din 11 iunie 2012 „cu privire la transferarea judecătorului de la instanțele cu un volum mai mic de lucru în instanțele cu un volum mai mare de lucru”, judecătorul Orîndaș Victor a fost desemnat pentru examinarea cauzelor civile, comerciale și de contencios administrativ la Judecătoria Centru, mun. Chișinău. Iar prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 85/4 din 29 ianuarie 2013 cu privire la transferul temporar al judecătorilor Judecătoriei Comerciale de Circumscripție, judecătorul Orîndaș Victor a fost transferat pe un termen de 6 luni pentru examinarea cauzelor de drept comun de la Judecătoria Centru, mun. Chișinău.

A indicat că, la 20 septembrie 2016, examinând propunerea președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, Victor Micu, privind examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători, Consiliul a dispus examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători. La aceeași dată, examinând în ședință închisă sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a adoptat hotărârea nr. 608/25 prin care a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală de reținere, de aducere silită, de arestare și de percheziție în privința judecătorului Orîndaș Victor de la Judecătoria Comercială de Circumscripție, precum și s-a suspendat din funcția de judecător Orîndaș Victor de la Judecătoria Comercială de Circumscripție.

A invocat că, acțiunile și actele Consiliului Superior al Magistraturii din 20 septembrie 2016, în partea ce-l vizează de Orîndaș Victor sunt vădit ilegale, emise contrar legii și procedurii stabilite, Consiliul încălcând prevederile legale imperative prevăzute de Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, atât la procedura de emitere/adoptare a hotărârilor nr. 607/25 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 (f.d. 202-204, vol.II).

Prin încheierea din 17 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a transmis spre conexare într-o singură procedură, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Orîndaș împotriva Consiliului Superior al

Magistraturii cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Marchitan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii (f.d. 217-218, vol.II).

La 04 octombrie 2016, Gheorghe Gorun a depus în Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători și anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 cu privire la sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători, în partea ce se referă la judecătorul Gorun Gheorghe, fost judecător la Judecătoria Rîșcani, mun.Chișinău (f.d. 3-6, vol.III).

În susținerea acțiunii depuse reclamantul a indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016, s-a dispus examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători. Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, s-a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală – reținere, aducere silită, arestare și percheziție în privința inclusiv a judecătorului în demisie Gheorghe Gorun, fost judecător al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău.

Reclamantul Gorun Gheorghe a invocat precum că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016, este ilegală, care lezează dreptul judecătorului la apărare. În motivarea necesității examinării sesizării în ședință închisă s-a invocat prevederile pct.9.5 din Regulamentul cu privire la organizarea Consiliului Superior al Magistraturii, și că în sesizările procurorului s-ar conține informații ce ar putea prejudicia mersul anchetei, fără însă a face referire la preținsele informații. Totodată membrii Consiliului nu au dat apreciere calității și veridicității materialelor prezentate de procuror, iar judecătorilor nici măcar nu li s-a oferit posibilitate să se expună asupra demersului Procurorului general interimar, și asupra aspectelor procedurale.

A indicat că, examinarea sesizării Procurorului General interimar în ședință închisă, a fost contrară unui proces echitabil, fiind examinată fără participarea reclamantilor și fiind admisă o ingerință în realizarea drepturilor reclamantului la apărare, drept protejat de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

A susținut că, la adoptarea hotărârii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, Consiliul Superior al Magistraturii urma să examineze propunerea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, dar și a principiilor statuate în documentele internaționale cu privire la răspundere judecătorilor, a garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO, așa după cum este indicat în pct. 36 al Hotărârii Curții Constituționale din 02 iulie 2013 privind controlul constituționalității unor prevederi ale Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

Reclamantul a indicat că, Consiliul Superior al Magistraturii nu a examinat sesizarea Procurorului General interimar cu respectarea prevederilor Hotărârii Curții Constituționale din 02 iulie 2013. S-a arătat că, instanța de judecată urmează să verifice legalitatea, rezonabilitatea și proporționalitatea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii. Or, reieșind din textul hotărârilor nr. 607/5 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 și extrasului procesului-verbal al ședinței Consiliului Superior al Magistraturii, rezultă că pârâtul nu a verificat respectarea condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziției judecătorilor vizați, dar, a dat formal acordul pentru acțiunile enumerate, cu încălcarea dispozițiilor legale (f.d. 3-6, vol.III).

Prin încheierea din 13 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a transmis spre conexare într-o singură procedură, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Gorun împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Marchitan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii (f.d. 45-47, vol.III).

La 05 octombrie 2016, Iurie Hîrbu a depus în Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători, și anularea hotărârii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 la sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen prin care s-a decis eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală de reținere, de aducere silită, de arestare și de percheziție în privința judecătorului Iurie Hîrbu de la Judecătoria Telenești (f.d.56-58, vol.III).

În motivarea acțiunii depuse reclamantul a indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016, s-a dispus examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători. La aceeași dată, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, s-a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală – reținere, aducere silită, arestare și percheziție în privința judecătorilor Iurie Hîrbu de la Judecătoria Telenești.

Reclamantul Hîrbu Iurie a susținut că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 și 608/25 din 20 septembrie 2016, sunt neîntemeiate, ilegale, urmând a fi anulate de instanța de judecată, așa cum, Consiliul Superior al Magistraturii neîntemeiat a dispus examinarea sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen în ședință închisă, întrucât, ședința închisă se referă la terțele persoane și publicul larg, dar nu și la persoanele în privința cărora s-au adoptat hotărârile. Poziția dată a reclamantului a fost justificată pe necesitatea excluderii oricărui element arbitrar și abuziv ale drepturilor judecătorilor vizați în hotărâre.

A menționat că, la examinarea sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, Consiliul Superior al Magistraturii i-a încălcat dreptul la un

proces echitabil, or, sesizările au fost examinate în lipsa judecătorilor vizați, contrar pct. 6.10-6.13 și pct. 9.6 din Regulamentul cu privire la organizarea Consiliului Superior al Magistraturii, fiind admisă o ingerință în realizarea drepturilor reclamantului la apărare.

Reclamantul a menționat că, Consiliul Superior al Magistraturii urma să examineze propunerea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, dar și a principiilor statuate în documentele internaționale cu privire la răspundere judecătorilor, a garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO, așa după cum este indicat în pct. 36 al Hotărârii Curții Constituționale din 02 iulie 2013 privind controlul constituționalității unor prevederi ale Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii. Contrar acestor obligații, Consiliul Superior al Magistraturii și-a dat formal acordul la pornirea urmăririi penale, fără a verifica condițiile sau circumstanțele prevăzute de Codul de procedură penală, încălcări care atrag în consecință anularea hotărârii contestate. S-a arătat că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nu au fost motivate, prin ce a fost încălcat dreptul reclamantului la un proces echitabil, dar nici nu au fost indicate rezultatele votării, contrar prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii care prevede că, în procesul-verbal se vor consemna problemele puse la vot și rezultatele votării, iar această încălcare atrage după sine nulitatea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 (f.d.56-58, vol.III).

La 05 octombrie 2016, Mihail Moraru a depus în Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen prin care s-a decis eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 la sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen prin care s-a decis eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală de reținere, de aducere silită, de arestare și de percheziție în privința judecătorilor, inclusiv a judecătorului Moraru Mihail de la Judecătoria Ungheni (f.d. 91-93, vol.III).

În motivarea acțiunii depuse, Mihail Moraru a indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016, s-a dispus examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători. La aceeași dată, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, s-a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală – reținere, aducere silită, arestare și percheziție în privința judecătorilor Moraru Mihail de la Judecătoria Ungheni.

Consideră hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 și 608/25 din 20 septembrie 2016 neîntemeiate, ilegale, urmând a fi anulate de instanța de judecată, așa cum, Consiliul Superior al Magistraturii neîntemeiat a dispus examinarea sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen în ședință închisă, întrucât, ședința închisă se referă la terțele persoane și publicul larg, dar nu

și la persoanele în privința cărora s-au adoptat hotărârile. Poziția dată a reclamantului a fost justificată pe necesitatea excluderii oricărui element arbitrar și abuziv ale drepturilor judecătorilor vizați în hotărâre.

A menționat că, la examinarea sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, Consiliul Superior al Magistraturii a încălcat dreptul la un proces echitabil, or, sesizările au fost examinate în lipsa judecătorilor vizați, contrar pct. 6.10-6.13 și pct. 9.6 din Regulamentul cu privire la organizarea Consiliului Superior al Magistraturii, fiind admisă o ingerință în realizarea drepturilor reclamantului la apărare.

Reclamantul a susținut că, Consiliul Superior al Magistraturii urma să examineze propunerea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, dar și a principiilor statuate în documentele internaționale cu privire la răspundere judecătorilor, a garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO, așa după cum este indicat în pct. 36 al Hotărârii Curții Constituționale din 02 iulie 2013 privind controlul constituționalității unor prevederi ale Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

Contrar acestor obligații, Consiliul Superior al Magistraturii și-a dat formal acordul la pornirea urmăririi penale, fără a verifica condițiile sau circumstanțele prevăzute de Codul de procedură penală, încălcări care atrag în consecință anularea hotărârii contestate.

A mai indicat că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nu au fost motivate, prin ce a fost încălcat dreptul reclamantului la un proces echitabil, dar nici nu au fost indicate rezultatele votării, contrar prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii care prevede că, în procesul-verbal se vor consemna problemele puse la vot și rezultatele votării, iar această încălcare atrage după sine nulitatea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 (f.d. 91-93, vol.III).

Prin încheierea din 13 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a transmis spre conexare într-o singură procedură, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Moraru împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Marchitan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii (f.d. 124-125, vol.III).

La 05 octombrie 2016, Garri Bivol a depus în Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători și anularea hotărârii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 la sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen prin care s-a decis eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală de reținere, de aducere silită, de arestare și de percheziție în privința judecătorului Garri Bivol de la Judecătoria Centru, mun. Chișinău (f.d.128-130, vol.III).

În motivarea acțiunii depuse, Garri Bivol a indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016, s-a dispus examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar, Eduard

Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători. La aceeași dată, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, s-a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală – reținere, aducere silită, arestare și percheziție în privința judecătorului Garri Bivol de la Judecătoria Centru, mun. Chișinău.

A susținut că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 și 608/25 din 20 septembrie 2016, sunt neîntemeiate, ilegale, urmând a fi anulate de instanța de judecată, așa cum, Consiliul Superior al Magistraturii neîntemeiat a dispus examinarea sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen în ședință închisă. În acest sens, a invocat că, ședința închisă se referă la terțele persoane și publicul larg, dar nu și la persoanele în privința cărora s-au adoptat hotărârile. Poziția dată a reclamantului a fost justificată pe necesitatea excluderii oricărui element arbitrar și abuziv ale drepturilor judecătorilor vizați în hotărâre.

A menționat că, la examinarea sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, Consiliul Superior al Magistraturii a încălcat dreptul la un proces echitabil al petentului, or, sesizările au fost examinate în lipsa judecătorilor vizați, contrar pct. 6.10-6.13 și pct. 9.6 din Regulamentul cu privire la organizarea Consiliului Superior al Magistraturii, fiind admisă o ingerință în realizarea drepturilor reclamantului la apărare.

Reclamantul a menționat că, Consiliul Superior al Magistraturii urma să examineze propunerea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, dar și a principiilor statuate în documentele internaționale cu privire la răspundere judecătorilor, a garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO, așa după cum este indicat în pct. 36 al Hotărârii Curții Constituționale din 02 iulie 2013 privind controlul constituționalității unor prevederi ale Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii. Contrar acestor obligații, Consiliul Superior al Magistraturii și-a dat formal acordul la pornirea urmăririi penale, fără a verifica condițiile sau circumstanțele prevăzute de Codul de procedură penală, încălcări care atrag în consecință anularea hotărârii contestate.

Totodată, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nu au fost motivate, prin ce a fost încălcat dreptul reclamantului la un proces echitabil, dar nici nu au fost indicate rezultatele votării, contrar prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii care prevede că, în procesul-verbal se vor consemna problemele puse la vot și rezultatele votării, iar această încălcare atrage după sine nulitatea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 (f.d. 128-130, vol.III).

Prin încheierea din 13 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a transmis spre conexare într-o singură procedură, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Garri Bivol împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Marchitan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii (f.d. 175-176, vol.III).

La 06 octombrie 2016, Iurie Țurcan, reprezentat de avocatul Dorin Cimil, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.607/25 din 20 septembrie 2016 cu privire la examinarea în ședință închisă a

sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători, și anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 la sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, prin care s-a decis eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, de reținere, de aducere silită, de arestare și de percheziție în privința ex-judecătorului Iurie Țurcan (f.d. 180-182, vol.III; f.d. 58-60, vol.VII).

În motivarea acțiunii depuse reclamantul a indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016, s-a dispus examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători. La aceeași dată, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, s-a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală – reținere, aducere silită, arestare și percheziție în privința ex-judecătorului Iurie Țurcan de la Judecătoria Comercială de Circumscripție.

A susținut că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 și 608/25 din 20 septembrie 2016, sunt neîntemeiate, ilegale, urmând a fi anulate de instanța de judecată, așa cum, Consiliul Superior al Magistraturii neîntemeiat a dispus examinarea sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen în ședință închisă. În acest sens, a invocat că, ședința închisă se referă la terțele persoane și publicul larg, dar nu și la persoanele în privința cărora s-au adoptat hotărârile. Poziția dată a reclamantului a fost justificată pe necesitatea excluderii oricărui element arbitrar și abuziv ale drepturilor judecătorilor vizați în hotărâre.

A menționat că, la examinarea sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, Consiliul Superior al Magistraturii a încălcat dreptul la un proces echitabil al petentului, or, sesizările au fost examinate în lipsa judecătorilor vizați, fiind admisă o ingerință în realizarea drepturilor reclamantului la apărare.

Reclamantul a menționat că, Consiliul Superior al Magistraturii urma să examineze propunerea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, dar și a principiilor statuate în documentele internaționale cu privire la răspundere judecătorilor, a garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO, așa după cum este indicat în pct. 43 al Hotărârii Curții Constituționale din 02 iulie 2013 privind controlul constituționalității unor prevederi ale Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii. Contrar acestor obligații, Consiliul Superior al Magistraturii și-a dat formal acordul la pornirea urmăririi penale, fără a verifica condițiile sau circumstanțele prevăzute de Codul de procedură penală, încălcări care atrag în consecință anularea hotărârii contestate.

Totodată, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nu au fost motivate, prin ce a fost încălcat dreptul reclamantului la un proces echitabil, dar nici nu au fost indicate rezultatele votării, contrar prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii care prevede că, în procesul-verbal se vor consemna problemele puse la vot și rezultatele votării, iar această încălcare atrage după sine nulitatea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 (f.d.180-182, vol.III).

Prin încheierea din 13 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a transmis spre conexare într-o singură procedură, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Iurie Țurcan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Marchitan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii (f.d. 204-206, vol.III; f.d. 58-60, vol.VII).

La 05 octombrie 2016, Ghenadie Bîrnaz a depus la Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători și anularea hotărârii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 la sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen prin care s-a decis eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală de reținere, de aducere silită, de arestare și de percheziție în privința unor și ex-judecători, în partea ce se referă la judecătorul Bîrnaz Ghenadie, de la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău (f.d. 216-218, vol.III).

În motivarea acțiunii depuse s-a indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016, s-a dispus examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători. La aceeași dată, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, s-a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală – reținere, aducere silită, arestare și percheziție în privința judecătorului Ghenadie Bîrnaz de la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău.

A arătat că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 și 608/25 din 20 septembrie 2016, sunt neîntemeiate, ilegale, urmând a fi anulate de instanța de judecată. Astfel, s-a invocat că Consiliul Superior al Magistraturii neîntemeiat a dispus examinarea sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen în ședință închisă, întrucât, ședința închisă se referă la terțele persoane și publicul larg, dar nu și la persoanele în privința cărora s-au adoptat hotărârile. Poziția dată a reclamantului a fost justificată pe necesitatea excluderii oricărui element arbitrar și abuziv ale drepturilor judecătorilor vizați în hotărâre.

A indicat că, la examinarea sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, Consiliul Superior al Magistraturii a încălcat dreptul său la un proces echitabil, or, sesizările au fost examinate în lipsa judecătorilor vizați, fiind admisă o ingerință în realizarea dreptului reclamantului la apărare.

A menționat că, Consiliul Superior al Magistraturii urma să examineze propunerea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, dar și a principiilor statuate în documentele internaționale cu privire la răspundere judecătorilor, a garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO, așa după cum este indicat în pct. 43 al hotărârii Curții Constituționale din 02 iulie 2013 privind controlul constituționalității unor prevederi ale Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

Contrar acestor obligații, Consiliul Superior al Magistraturii și-a dat formal acordul la pornirea urmăririi penale, fără a verifica condițiile sau circumstanțele prevăzute de Codul de procedură penală, încălcări care atrag în consecință anularea hotărârii contestate.

Reclamantul a menționat că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nu au fost motivate, prin ce a fost încălcat dreptul reclamantului la un proces echitabil, dar nici nu au fost indicate rezultatele votării, contrar prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii care stabilește că, în procesul-verbal se vor consemna problemele puse la vot și rezultatele votării, iar această încălcare atrage după sine nulitatea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 (f.d.216-218, vol.III).

La 05 octombrie 2016, Serghei Popovici, reprezentat de avocatul Gheorghe Ulianoschi, a depus la Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 în partea în care s-a eliberat acordul pentru reținerea, aducerea silită, arestarea și percheziția judecătorului în Judecătoria Comrat, Serghei Popovici și s-a dispus suspendarea acestuia din funcția de judecător (f.d. 250-252, vol.III).

În susținerea acțiunii depuse reclamantul a indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, s-au admis sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen și s-a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală de reținere, de aducere silită, de arestare și de percheziție în privința a 16 judecători și ex-judecători, printre care și în privința judecătorului Serghei Popovici, judecător la Judecătoria Comrat. Prin aceeași hotărâre, s-a hotărât suspendarea din funcție a 8 judecători, inclusiv a judecătorului Serghei Popovici.

A menționat că, Consiliul Superior al Magistraturii a examinat sesizările depuse împreună și a adoptat o singură hotărâre în privința tuturor judecătorilor vizați în sesizare. S-a susținut că, hotărârea contestată a fost adoptată în exclusivitate în baza sesizărilor și a ordonanțelor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen din 15 septembrie 2016 privind pornirea urmăririi penale în privința judecătorilor, fără a se expune asupra fiecărei sesizări în parte.

Reclamantul a indicat că, Consiliul Superior al Magistraturii a menționat în hotărâre că a examinat sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, doar sub aspectul respectării condițiilor și circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea efectuării acțiunilor de urmărire penală, fără a indica care sunt aceste condiții și circumstanțe prevăzute de Codul de procedură penală și fără a specifica aplicabilitatea lor față de fiecare judecător pentru a dispune reținerea, arestarea, aducerea silită și percheziționarea lor. Totodată, sesizările Procurorului General interimar au fost examinate în lipsa judecătorilor vizați, fără citarea acestora, deși, la examinarea problemelor ce urmează a fi soluționate în ședința Consiliului Superior al Magistraturii, sunt ascultate persoanele în privința cărora problemele se examinează, aceste persoane având dreptul să participe la cercetarea documentelor, precum și dreptul de a recuza unul sau mai mulți membri ai Consiliului.

Contrar acestor prevederi ale Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, absolut necesare pentru respectarea procedurii de emitere și adoptare

a hotărârii, Consiliul nu a citat judecătorii vizați în sesizări, iar hotărârea contestată a fost emisă și adoptată fără participarea lor, lipsindu-i astfel pe judecători, și în particular pe judecătorul Serghei Popovici de a-și apăra drepturile și libertățile sale cerute de Procurorul General interimar de a fi limitate prin sesizări. Procurorul General interimar în sesizări a cerut acordul de a reține, a aresta, a aduce silit și de a percheziționa 16 judecători, din motiv că acești judecători au adoptat unele ordonanțe judecătorești irevocabile, expres indicate în sesizări, care în opinia lor sunt neîntemeiate și ilegale și au fost adoptate cu scopul de a contribui la săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

A invocat că, Procurorul General interimar în sesizarea în privința judecătorului Serghei Popovici a solicitat acordul la reținerea, arestarea, aducerea silită și percheziția judecătorului vizat, din motivul că, în materialele cauzei există o bănuială rezonabilă privind complicitatea judecătorului Serghei Popovici la săvârșirea infracțiunii de spălare de bani prevăzută de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) Codul Penal, pentru care în privința lui prin ordonanța din 15 noiembrie 2016, a fost pornită urmărirea penală.

Fapta pentru care a fost pornită urmărirea penală și probele care confirmă bănuiala rezonabilă că judecătorul Serghei Popovici a săvârșit această faptă, conform sesizării rezumativ se reduc la următoarele: la 23 august 2013, la Judecătoria Comrat cu cerere s-a adresat Rusacova A. în baza procurii din numele creditorului Griden Developments Limited Suite 9, 8 Shepherd Marcel, Mayfair, London W1Y7IY Co., Number 8288324 privind încasarea sumei de 700 070 000 dolari SUA de la mai mulți debitori aflați în Marea Britanie, Federația Rusă și Republica Moldova. Examinând cererea menționată, judecătorul în Judecătoria Comrat, Serghei Popovici prin ordonanța judecătorească din 30 august 2013, a admis cererea creditorului și a încasat suma de 700 070 000 dolari SUA de la mai mulți debitori aflați în Marea Britanie, Federația Rusă și Republica Moldova. La 16 noiembrie 2011, Kortus Victor în baza procurii, acționând în numele Augela Systems LLO, ID no. IC 335847 Cornwall Buildings, 45-51 Newhalt Street, Office 330, Birmingham, West Midlands, B3, UK a înaintat cererea privind eliberarea ordonanței judecătorești de încasare a datoriei în sumă de 500 000 000 dolari SUA de la debitori. Examinând cererea menționată, judecătorul în Judecătoria Comrat, Serghei Popovici prin ordonanța judecătorească din 21 noiembrie 2011, a admis cererea creditorului și a încasat suma de 500 000 000 dolari SUA de la debitori. Ordonanțele judecătorești respective sunt irevocabile și au fost executate.

Verificând legalitatea acestei ordonanțe judecătorești irevocabile în baza materialelor din dosarele civile enunțate, Procurorul General interimar în sesizare a considerat că ordonanțele judecătorești irevocabile din 30 august 2013 și din 21 noiembrie 2011, pronunțate de judecătorul Serghei Popovici, sunt neîntemeiate și contravin prevederilor Capitolului IV, art. 130, 169, 170, 345 și 348 din Codul de procedură civilă, precum și a bazei probatorii în cauză. Din aceste motive, în opinia Procurorului General interimar, judecătorul Serghei Popovici urma să dispună respingerea cererilor creditorilor. În așa mod, în exclusivitate în baza materialelor dosarului civil nr. 2p-308/2011 și nr. 2p-61/2013, Procurorul General interimar, declarând personal ordonanțele judecătorești din 21 noiembrie 2011 și din 30 august 2013, ca neîntemeiate și ilegale, contrare dispozițiilor Codului de procedură civilă, le-a recunoscut drept probă care în opinia lui confirmă existența

unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea de către judecătorul Serghei Popovici a infracțiunii de coparticipare la spălarea de bani în sumă de peste 1 200 000 000 dolari SUA, prevăzută de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) Codul Penal.

În opinia reclamantului, aceste constatări ale Procurorului General interimar din sesizare, referitoare la existența unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea de către judecătorul Serghei Popovici a infracțiunii imputate și la existența presupunerilor din partea lui că el ar putea obstrucționa desfășurarea urmăririi penale în cauză, nu se bazează pe probe concrete ce se conțin în materialele dosarului penal. Ele se întemeiază în exclusivitate pe presupunerile procurorului bazate pe constatări făcute de el în baza opiniilor sale personale, referitoare la ilegalitatea ordonanțelor judecătorești irevocabile din 21 noiembrie 2011 și din 30 august 2013, cu încălcarea flagrantă a prevederilor Constituției și prevederilor CEDO, legii de procedură civilă și legii de procedură penală ce garantează dreptul judecătorului Serghei Popovici la inviolabilitatea personală asigurat prin principiile independenței și prezumției imparțialității judecătorului la îndeplinirea justiției, și, în special, la adoptarea hotărârilor judecătorești irevocabile.

S-a menționat că, prin hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 14 decembrie 2010, Curtea a statuat inadmisibilitatea punerii la îndoială a legalității deciziilor judecătorești este expres prevăzută de art. 120 din Constituție. Principiul securității raporturilor juridice în opinia Curții Constituționale impune ca soluția judecătorului dată în mod irevocabil cu privire la un litigiu să nu fie repusă în discuție. Tot în această hotărâre, Curtea Constituțională a statuat că judecătorul poate fi tras la răspundere doar în cazul anulării hotărârii judecătorești defectuoase și constatării faptului că la examinarea cauzei judecătorul intenționat sau din neglijență gravă, a interpretat sau a aplicat neuniform legea.

Reclamantul a invocat că, Procurorul General interimar cu încălcarea flagrantă a cerințelor art. 116 alin. (1) și art. 120 din Constituție, art. 16 alin. (1) și art. 19 alin. (2) Codul de procedură penală, art. 7 alin. (1) Codul de procedură penală și art. 6 § 1 CEDO, ilegal a declarat ordonanțele judecătorești din 21 noiembrie 2011 și din 30 august 2013, neîntemeiate și contrare Codului de procedură civilă și le-a recunoscut drept probe care în opinia lui confirmă existența unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea de către judecătorul Serghei Popovici a infracțiunii de coparticipare la spălarea banilor prevăzută de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) Codul penal. Or, aceste probe au fost administrate cu încălcarea esențială a legii procesual penale conform art. 94 alin. (1) pct. 8) și alin. (2) Codul de procedură penală, ele nu pot fi admise ca probe și se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești.

A arătat că, Procurorul General interimar în sesizare nu a indicat nici o probă care ar confirma afirmațiile lui că există o bănuială rezonabilă privind săvârșirea de către judecătorul Serghei Popovici a infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) Codul Penal, și necesitatea reținerii și aplicării în privința lui a măsurii preventive – arestarea preventivă în legătură cu această informație.

S-a susținut că, judecătorul Serghei Popovici nu poate fi reținut, arestat, adus silit și nici percheziționat, deoarece, există o circumstanță prevăzută de art. 275 pct. 7) Codul de procedură penală, care exclude urmărirea penală și respectiv efectuarea acestor acțiuni procesuale în privința lui, și anume caracterul irevocabil

și obligatoriu al ordonanțelor judecătorești din 21 noiembrie 2011 și din 30 august 2013, adoptate de judecătorul Serghei Popovici.

Astfel, consideră reclamantul că Consiliul Superior al Magistraturii la emiterea și adoptarea hotărârii contestate nu a respectat cerințele art. 23 alin. (2) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și a adoptat hotărârea nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 în privința sa în lipsa condițiilor și circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru reținere, aducere silită, arestare și percheziționare (f.d. 250-252, vol.III).

La 17 octombrie 2016 Mihail Moraru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 „Cu privire la examinarea sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința unor judecători și ex-judecători” (f.d. 4-5, vol.IV).

În susținerea acțiunii reclamantul a invocat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, s-a eliberat acordul pentru pornirea urmăririi penale în privința ex-judecătorului Mihail Moraru de la Judecătoria Ungheni, în baza infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal.

A indicat că, reieșind din dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Consiliul Superior al Magistraturii urma să examineze propunerea Procurorului General interimar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, dar și a principiilor statuate în documentele internaționale cu privire la răspunderea judecătorilor, a garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO.

Prin hotărârea Curții Constituționale din 02 iulie 2013 privind controlul constituționalității unor prevederi ale Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea a statuat că, examinarea în drept a hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii înseamnă verificarea deplină a respectării de către Consiliul Superior al Magistraturii, în procesul examinării pe fond a contestărilor și de adoptare a deciziilor, a tuturor garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO. Însă, din hotărârea contestată și extrasul din procesul-verbal al ședinței ordinare a Consiliului Superior al Magistraturii din 28 și 29 septembrie 2016, rezultă eliberarea formală a acordului, fără a rezulta că Consiliul a verificat condițiile sau circumstanțele prevăzute de Codul de procedură penală, inacțiuni care duc la nulitatea hotărârilor contestate.

S-a susținut că, o altă garanție care a fost încălcată de către Consiliul Superior al Magistraturii, o constituie și obligația de motivare a hotărârilor de către Consiliu, această obligație reprezentând o garanție a respectării legalității și transparenței decizionale a autorității publice, dar și pentru garantarea drepturilor reclamantului la apărare și la un recurs efectiv. Pe lângă nemotivarea hotărârii contestate, Consiliul Superior al Magistraturii nu a indicat în hotărârea contestată și în procesul-verbal din 29 septembrie 2016 informația privind deliberarea și voturile exprimate de membrii Consiliului Superior al Magistraturii la adoptarea hotărârilor, fiind astfel încălcate prevederile art. 26 alin. (2) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii (f.d. 4-5, vol.IV).

La 19 octombrie 2016, Serghei Gubenco, reprezentat de avocatul Gheorghe Ulianoschi, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 în partea în care s-a eliberat acordul la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Judecătoriei Comrat, Serghei Gubenco, în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal.

În motivarea acțiunii depuse reclamantul a indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, au fost admise 16 sesizări ale Procurorului General interimar, Eduard Harunjen din 20 septembrie 2016 și s-a eliberat acordul la pornirea urmăririi penale în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal, în privința a 16 judecători și ex-judecători, printre care și în privința judecătorului Gubenco Serghei.

Consiliul Superior al Magistraturii a omis termenul de 5 zile lucrătoare pentru examinarea sesizărilor depuse de Procurorul General interimar, or, sesizările au fost depuse la 20 septembrie 2016, însă, Consiliul Superior al Magistraturii a început examinarea sesizării peste termenul de 5 zile lucrătoare, la 28 septembrie 2016, dar nici nu a prelungit termenul stabilit de lege pentru examinarea sesizării.

A relatat că, la 20 septembrie 2016, judecătorul Serghei Gubenco a fost reținut și ulterior arestat pentru infracțiunea prevăzută de art. 243 alin. (3) lit. b) Codul penal. La 27 septembrie 2016, Consiliul Superior al Magistraturii l-a informat pe judecătorul Gubenco Serghei în izolatorul de detenție al Centrului Național Anticorupție că, la 28 septembrie 2016, ora 09:00, Consiliul Superior al Magistraturii va examina sesizarea Procurorului General Interimar, Eduard Harunjen privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal, pentru a califica acțiunile lui în concurs ideal cu infracțiunea prevăzută de art. 243 alin. (3) lit. b) Codul penal, pentru care acesta deja era pus sub învinuire. Cunoscând cu certitudine că judecătorul Serghei Gubenco se afla în stare de arest și nu se poate prezenta la ședință, Consiliul Superior al Magistraturii nu a luat măsuri pentru a asigura prezența sa la ședința din 28 septembrie 2016. În ședința din 28 septembrie 2016, reprezentantul judecătorului Serghei Gubenco, avocatul Gheorghe Ulianoschi a solicitat asigurarea prezenței judecătorului la ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, pentru a-și apăra drepturile sale, însă, prin hotărârea protocolară a Consiliului din 28 septembrie 2016, s-a respins solicitarea avocatului din motivul că, judecătorul Gubenco Serghei nu are nici un statut și prezența lui la ședința Consiliului nu este prevăzută de legislație.

Reclamantul nu este de acord cu această constatare, sau, Consiliul Superior al Magistraturii la examinarea sesizării Procurorului General interimar privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului, își asumă o funcție judiciară în materie penală de control a respectării de către Procurorul General a cerințelor Codului de procedură penală, a Constituției și a tratatelor internaționale, pentru a porni urmărirea penală în privința judecătorului.

A arătat că, la momentul sesizării, judecătorul Gubenco Serghei avea statut de învinuit în infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) Codul penal, iar în sesizare se punea întrebarea despre eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal, pentru aceleași fapte, pentru a califica acțiunile lui și în baza acestui articol ca concurs ideal de

infracțiuni. Prin urmare, reclamantul a considerat că Consiliul Superior al Magistraturii prin refuzul de a-i asigura prezența judecătorului Gubenco Serghei în ședința din 28 septembrie 2016, i-a încălcat dreptul garantat de art. 26 din Constituție și art. 6 § 3 CEDO.

Reclamantul a susținut că, la emiterea hotărârii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, au fost încălcate prevederile art. 15 alin. (2) și art. 24 alin. (1) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii. Or, la examinarea sesizării în ședința din 28 septembrie 2016, Consiliul Superior al Magistraturii a fost compus din 9 membri, fiind absenți membrii Consiliului Gheorghe Avornic, Vladimir Cebotari și Procurorul General – funcție vacantă. La ședință, au participat inclusiv și 12 avocați, reprezentanți a 13 judecători și ex-judecători. După examinarea tuturor sesizărilor, Consiliul Superior al Magistraturii a rămas în deliberare, iar participanții au fost rugați să părăsească sala de ședințe. Peste o perioadă de timp, participanții au fost invitați în sala de ședință, iar președintele Consiliului Superior al Magistraturii a anunțat întrerupere până la 29 septembrie 2016, ora 09:00.

La 29 septembrie 2016, în componența Consiliului Superior al Magistraturii, în afară de cei 9 membri care au participat la examinarea sesizărilor în ședința din 28 septembrie 2016, au fost incluși alți doi membri, și anume Gheorghe Avornic și Vladimir Cebotari. Fără a relua examinarea tuturor sesizărilor, cu participarea reprezentanților judecătorilor și ex-judecătorilor vizați în sesizări, ascultând doar unele explicații ale Procurorului General interimar și fără a examina alte materiale prezentate în susținerea sesizărilor, Consiliul Superior al Magistraturii a rămas în deliberare și a adoptat hotărârea contestată.

Astfel, reclamantul a susținut că, membrii Consiliului Superior al Magistraturii Gheorghe Avornic și Vladimir Cebotari, nu au participat nemijlocit la examinarea sesizărilor, așa cum cere procedura de examinare a lor prevăzută de art. 17 al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, și la 29 septembrie 2016, au fost incluși în componența Consiliului Superior al Magistraturii doar pentru a participa la votare și a vota pentru admiterea sesizărilor Procurorului General interimar.

Reclamantul a susținut că astfel, la adoptarea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii a încălcat prevederile art. 24 alin. (1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, din motivul că la votarea și adoptarea ei au participat 2 membri ai Consiliului, care nu au participat la examinarea sesizărilor în procedura de examinare a lor.

A susținut că, Consiliul Superior al Magistraturii la examinarea sesizărilor Procurorului General interimar nu s-a expus asupra condițiilor sau circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, pentru pornirea urmăririi penale, fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate de procuror. Cu referire la acest aspect, reclamantul a indicat că, constatările Procurorului General interimar din sesizare, referitoare la existența unei bănueli rezonabile privind săvârșirea de către judecătorului Serghei Gubenco a infracțiunii imputate, nu se bazează pe probe concrete ce se conțin în materialele dosarului penal. Bănuielile Procurorului General interimar au fost întemeiate în exclusivitate pe presupunerile procurorului bazate pe niște constatări făcute de el în baza opiniilor personale, referitoare la ilegalitatea ordonanței judecătorești irevocabile din 14 decembrie 2010, cu încălcarea flagrantă a prevederilor Constituției și CEDO, a legii de procedură civilă

și a legii de procedură penală ce garantează dreptul judecătorului Gubenco Serghei la inviolabilitatea personală, asigurat prin principiile independenței și prezumției imparțialității judecătorului la îndeplinirea justiției, și în special, la adoptarea hotărârilor judecătorești irevocabile.

A menționat că, Consiliul Superior al Magistraturii în hotărâre cel puțin nu a indicat care sunt acele condiții și circumstanțe prevăzute de Codul de procedură penală care ar da dreptul Procurorului General interimar să pornească urmărirea penală în privința judecătorilor în baza art. 307 alin. (2) lit. c) din Codul penal.

Totodată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii nu s-a expus asupra argumentelor reprezentanților judecătorilor și ex-judecătorilor referitoare la ilegalitatea și lipsa temeiurilor prevăzute de Codul de procedură penală pentru pornirea urmăririi penale în privința lor. Reclamantul a conchis că, Consiliul Superior al Magistraturii nu a respectat dispozițiile art. 23 alin. (2) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, a examinat pur formal sesizările Procurorului General interimar și a eliberat în mod automat, fără a intra în esența sesizărilor, acordul de a porni urmărirea penală în privința a 16 judecători și ex-judecători, printre care și în privința judecătorului Serghei Gubenco, cu încălcarea garanțiilor instituite de Codul de procedură penală, Constituției și CEDO (f.d.17-24, vol. IV).

La 19 octombrie 2016, Ștefan Niță, asistat de avocatul Dorel Rotaru, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința unor judecători și ex-judecători și anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 cu privire la sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința unor judecători și ex-judecători, inclusiv în privința ex-judecătorului Niță Ștefan de la Curtea de Apel Chișinău (f.d. 69-73, vol.IV).

În motivarea acțiunii depuse reclamantul a indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 29 septembrie 2016, a dispus examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului pentru urmărirea penală în privința unor judecători și ex-judecători.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, s-a admis sesizarea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen și s-a eliberat acordul pentru urmărirea penală în privința unor judecători și ex-judecători în baza infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal, inclusiv în privința judecătorului Niță Ștefan de la Curtea de Apel Chișinău.

Reclamantul a considerat că examinarea sesizării Procurorului General interimar a fost contrară unui proces echitabil, fiind afectată legalitatea procedurii, or, potrivit jurisprudenței CEDO, procedurile anterioare desfășurării anchetei, cad sub protecția garanțiilor oferite de art. 6 și 13 CEDO.

A indicat că, deși a fost informat în seara zilei de 27 septembrie 2016, că a doua zi, adică la 28 septembrie 2016, la ora 09.00, în cadrul ședinței Consiliului Superior al Magistraturii va fi examinată sesizarea Procurorului General interimar

cu privire la eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale conform art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal, a fost în imposibilitate fizică de a se prezenta, deoarece, se afla în detenție preventivă conform încheierii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 22 septembrie 2016, iar Consiliul Superior al Magistraturii care cunoștea despre acest fapt, nu a informat administrația izolatorului de detenție preventivă al Centrului Național Anticorupție, unde era deținut reclamantul, despre data și ora examinării demersului și despre necesitatea de a întreprinde acțiunile necesare în vederea escortării reclamantului pentru a putea participa la ședința Consiliului Superior al Magistraturii.

Astfel, consideră că înștiințarea sa despre data și ora examinării demersului Procurorului General interimar a fost una formală și nu a asigurat posibilitatea reală a reclamantului de a se prezenta la ședința Consiliului și de a se apăra efectiv.

Mai mult, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii în ședința din 28 septembrie 2016, a respins cererea avocatului Gheorghe Ulianoschi adresată în numele a alți doi judecători vizați în sesizările Procurorului General interimar cu privire la asigurarea prezenței în ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii a celor doi magistrați.

A relatat că, conform procesului-verbal al ședinței Consiliului Superior al Magistraturii din 28 septembrie 2016, rezultă că președintele Consiliului Superior al Magistraturii, Victor Micu, ținând cont de unele circumstanțe, în scopul de a verifica multilateral, sub toate aspectele materialele prezentate, a anunțat întrerupere pentru examinarea chestiunii respective până la data de 29 septembrie 2016.

Astfel, deși în procesul-verbal al Consiliului Superior al Magistraturii din 29 septembrie 2016, a fost indicat că, persoanele interesate au fost înștiințate, nici reclamantul și nici avocatul acestuia care au participat în ședința din 28 septembrie 2016, nu au fost informați despre faptul că ședința Consiliului va continua la 29 septembrie 2016.

Reclamantul a indicat că, în aceste condiții, sesizarea Procurorului General interimar a fost examinată cu încălcarea gravă a procedurii, în lipsa reclamantului și a reprezentantului său, care nu au fost înștiințați în modul prevăzut de lege despre examinarea sesizării, încălcând astfel dreptul reclamantului la un proces echitabil.

A menționat că, sesizarea Procurorului General interimar a fost înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii la 20 septembrie 2016, iar la 23 septembrie 2016, inspectorul-judecător Valeriu Catan a înregistrat la Consiliul Superior al Magistraturii nota informativă cu privire la verificarea sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen despre eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a judecătorului Niță Ștefan.

Analizând nota informativă a inspectorului judecător, reclamantul a conchis că, verificarea efectuată de către Inspekția Judiciară a fost una formală și superficială, aceasta bazându-se în mare parte pe nota informativă a Curții Supreme de Justiție din 27 mai 2014. S-a susținut că, din conținutul procesului-verbal al ședinței din 28 septembrie 2016, nu rezultă că procedura de examinare a sesizării Procurorului General interimar ar fi fost respectată, or, nu a fost dată citire raportului președintelui Consiliului sau al unui alt membru, care ar fi studiat în prealabil documentele și materialele prezentate, nu au fost cercetate careva

documente și materiale necesare, cu toate că problema abordată era una cu totul specială și necesita maximă diligență.

Reclamantul a evidențiat că, deși Procurorul General interimar la data 20 septembrie 2016, a înregistrat 16 sesizări separate în privința fiecărui judecător, conform procesului-verbal al ședinței Consiliului Superior al Magistraturii și modalității de facto în care a avut loc examinarea sesizărilor, inclusiv modalității în care reprezentanții magistraților și-au expus poziția în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, rezultă că fiecare sesizare a fost examinată separat. Cu toate acestea, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a adoptat în final o singură hotărâre cu privire la toți judecătorii, încălcând grav procedura de emitere a hotărârii.

A susținut că, Consiliul Superior al Magistraturii urma să examineze sesizarea Procurorului General interimar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, care pot justifica pornirea urmăririi penale, dar și a principiilor statuate în documentele internaționale cu privire la răspunderea judecătorilor, a garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO, fapt ce presupune o argumentare clară a necesității pornirii urmăririi penale, argumentare care cu desăvârșire nu se regăsește în hotărârea contestată.

S-a arătat că hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, este nemotivată, fiind adoptată cu derogări de la prevederile legislației în vigoare, cu atât mai mult că în hotărârea contestată nu au fost indicate rezultatele votării și voturile exprimate de membrii Consiliului la adoptarea hotărârii (f.d.69-73, vol.IV).

La 19 octombrie 2016, Gheorghe Marchitan, asistat de avocatul Vadim Marchitan, a depus în Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, completată prin cererea din 21 octombrie 2016, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 prin care s-a eliberat acordul la urmărirea penală în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal în privința unor judecători și ex-judecători, inclusiv a judecătorului în demisie Marchitan Gheorghe de la Judecătoria Căușeni (f.d. 89-93, 147-148, vol.IV).

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, s-a dispus eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința judecătorilor în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal, inclusiv a judecătorului în demisie Gheorghe Marchitan de la Judecătoria Căușeni.

Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, este afectată de vicii de procedură, care în consecință duc la anularea ei. Astfel, s-a susținut că, din conținutul procesului-verbal al ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 28 septembrie 2016, rezultă că, a fost adusă atingere principiului imparțialității procesului.

A indicat că, la ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 28 septembrie 2016, au absentat membrii Consiliului – Gheorghe Avornic și Vladimir Cebotari, iar la următoarea ședință din 29 septembrie 2016, acești membri au participat la deliberare și pronunțarea hotărârii pe marginea sesizării Procurorului General interimar.

Această acțiune aduce o gravă încălcare a prevederilor art. 6 CEDO și pct. 6.18 și pct. 11.6 din Regulamentul cu privire la organizarea Consiliului Superior al Magistraturii, or, membrii respectivi ai Consiliului nu au fost la curent cu informațiile și argumentele prezentate de către avocați la ședința anterioară, fiind în imposibilitate de a stabili corect starea de fapt și să aprecieze temeinicia sesizărilor Procurorului General interimar. Pe lângă faptul că membrii Consiliului, Gheorghe Avornic și Vladimir Cebotari nu au fost la prima ședință și nu au fost la curent cu materialele cauzei, aceștia și-au exercitat dreptul de vot, contrar principiilor unui proces echitabil.

A relatat că, procesul-verbal al ședinței Consiliului Superior al Magistraturii a fost întocmit contrar prevederilor art. 24 alin. (1) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și pct. 12.3 din Regulamentul cu privire la organizarea Consiliului Superior al Magistraturii. Or, în procesul-verbal lipsesc datele votării, unde fiecare membru al Consiliului și-a manifestat dreptul de vot. În opinia reclamantului, neincluderea rezultatelor votării în procesul-verbal al ședinței Consiliului Superior al Magistraturii, trezește dubii asupra votului exprimat referitor la sesizarea Procurorului General interimar, rezultatul căreia intenționat nu s-a consemnat în procesul-verbal al ședinței Consiliului.

În privința sesizării înaintate către judecătorul Gheorghe Marchitan, Procurorul General interimar și-a întemeiat bănuiala rezonabilă pe o notă informativă a Inspecției Judiciare, în care sunt arătate acele abateri care au fost comise de către judecător. A invocat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, nu doar că are loc o violare gravă a principiilor independenței și imparțialității puterii judecătorești, dar și aduce o incriminare în adresa reclamantului a unei fapte care nu este prevăzută de Codul penal. O altă garanție care a fost încălcată de Consiliul Superior al Magistraturii o constituie și faptul că, hotărârea Consiliului este nemotivată.

A mai relatat reclamantul, că propunerile de pornire a urmăririi penale în privința judecătorului se examinează în termen de 5 zile lucrătoare, însă în prezentul caz Procurorul General interimar a depus sesizarea la 20 septembrie 2016, iar examinarea demersului a fost începută abia la 28 septembrie 2016, peste termenul stabilit de lege de 5 zile lucrătoare. Prin urmare, survine nulitatea actului emis peste termenul stabilit de lege, în caz contrar se încalcă dreptul la proces echitabil judecătorului în demisie Gheorghe Marchitan.

În sesizarea Procurorului General interimar s-a indicat infracțiunea prevăzută de art. 307 alin. (2) lit.c) Codul penal, cu calificativul „soldată cu urmări grave”, însă care sunt aceste urmări grave și prin care probe se confirmă, autorul sesizării nu a indicat. Astfel toate afirmațiile procurorului sunt bazate exclusiv pe presupunerile sale, însă Consiliul Superior al Magistraturii nu a acordat atenție acestor detalii. Mai mult, pârâtul nu a făcut mențiune în hotărârea sa care sunt condițiile și circumstanțele prevăzute de Codul de procedură penală, care ar acorda dreptul procurorului să pornească urmărirea penală în privința judecătorilor, totodată Consiliul Superior al Magistraturii evitând să indice în hotărâre argumentele reprezentanților judecătorilor și ex-judecătorilor referitoare la ilegalitatea și lipsa temeiurilor prevăzute de Codul de procedură penală pentru pornirea urmăririi penale în privința lor (f.d. 89-93, 147-148, vol.IV).

La 06 noiembrie 2016, avocatul Vadim Marchitan, în interesele lui Gheorghe Marchitan, a depus cerere de completare a circumstanțelor și temeiurilor din cererea de chemare în judecată (f.d. 1-4, vol.X).

La 19 octombrie 2016, Igor Vornicescu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar și anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 prin care s-a admis demersul Procurorului General interimar, Eduard Harunjen și s-a eliberat acordul la pornirea urmăririi penale în privința unor judecători și ex-judecători în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal, în privința ex-judecătorului Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, Igor Vornicescu (f.d. 122-124, vol.IV).

În motivarea acțiunii depuse reclamantul a indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 29 septembrie 2016, a dispus examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului pentru urmărirea penală în privința unor judecători și ex-judecători. Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, s-a admis sesizarea Procurorului General interimar și s-a eliberat acordul pentru urmărirea penală în privința unor judecători și ex-judecători în baza infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Codul Penal, inclusiv în privința ex-judecătorului Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, Vornicescu Igor. Reclamantul a considerat că examinarea sesizării Procurorului General interimar a fost contrară unui proces echitabil, fiind afectată legalitatea procedurii, or, potrivit jurisprudenței CEDO, procedurile anterioare desfășurării anchetei, cad sub protecția garanțiilor oferite de art. 6 și art. 13 CEDO. În acest sens, s-a făcut trimitere la Recomandarea Comisiei de la Veneția din 18-19 decembrie 2015, care a recomandat să nu fie oferită o marjă largă de apreciere la o procedură disciplinară în public, în numele urgenței sau a confidențialității, sau de a respecta demnitatea și reputația de magistrat, aceste condiții fiind aplicabile oricărei audieri disciplinare. Interesul publicului de a fi informat în mod corespunzător cu privire la evoluția procedurilor disciplinare trebuie să prevaleze asupra interesului personal al magistratului de a păstra confidențialitatea.

A arătat că, în hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016, nu a fost indicat nici un motiv concludent pentru a decide examinarea sesizărilor Procurorului General interimar în ședință închisă, or, ordonanțele judecătorești enumerate în hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, nu constituie materiale secrete ale urmăririi penale, dar sunt acte judecătorești publice.

A invocat că, Consiliul Superior al Magistraturii urma să examineze propunerea Procurorului General interimar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, dar și a principiilor statuate în documentele internaționale cu privire la răspunderea judecătorilor, și a garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO, obligație ce a fost încălcată de pârât.

Reclamantul a menționat că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii sunt nemotivate, iar pe lângă nemotivarea acestora, în actele eliberate

reclamantului nu a fost menționată informația privind deliberarea și voturile exprimate de membrii Consiliului Superior al Magistraturii la adoptarea hotărârilor.

Totodată, reclamantul a susținut că, Consiliul Superior al Magistraturii are obligațiunea să apere corpul judecătoresc împotriva oricărui act care ar afecta independența, imparțialitatea sau reputația profesională, ori ar crea suspiciuni cu privire la aceasta, obligația respectivă fiind în concordanță cu prevederile Convenției Europene a Drepturilor Omului, ce prevăd protecția reputației sau a drepturilor altei persoane și garantarea autorității și imparțialității puterii judiciare.

Astfel, reclamantul a conchis că, Consiliul Superior al Magistraturii nu a avut temei legal de a elibera acordul la pornirea urmăririi penale în privința ex-judecătorului Vornicescu Igor, pe simpla bănuială în comiterea unei infracțiuni care nici nu există în Codul penal (f.d. 122-124, vol.IV).

La 17 octombrie 2016, Ghenadie Bîrnaz a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, iar la 25 octombrie 2016, cerere suplimentară, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului la urmărirea penală în privința unor judecători, inclusiv în privința judecătorului Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, Ghenadie Bîrnaz, și anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 privind admiterea sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen prin care s-a eliberat acordul pentru urmărirea penală în privința unor judecători și ex-judecători și darea acordului la pornirea urmăririi penale în baza infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal, în privința judecătorului Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, Ghenadie Bîrnaz (f.d. 131-133, 158-162, vol.IV).

În susținerea acțiunii depuse reclamantul a indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016, s-a dispus examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru urmărirea penală în privința unor judecători și ex-judecători. La 29 septembrie 2016, prin hotărârea nr. 623/26, Consiliul Superior al Magistraturii a admis sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen și a eliberat acordul pentru urmărirea penală în privința unor judecători și ex-judecători și darea acordului la pornirea urmăririi penale în baza infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal, în privința judecătorului Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, Ghenadie Bîrnaz.

A indicat că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016, este ilegală, așa cum, examinarea sesizării Procurorului General interimar a fost contrară unui proces echitabil, fiind afectată legalitatea procedurii. În acest sens, reclamantul a făcut trimitere la Recomandarea Comisiei de la Veneția din 18-19 decembrie 2015, care a recomandat să nu fie oferită o marjă largă de apreciere la o procedură disciplinară în public, în numele urgenței sau a confidențialității, sau de a respecta demnitatea și reputația de magistrat, aceste condiții fiind aplicabile oricărei audieri disciplinare. Interesul publicului de a fi informat în mod corespunzător cu privire la evoluția procedurilor disciplinare

trebuie să prevaleze asupra interesului personal al magistratului de a păstra confidențialitatea.

În hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016, nu a fost indicat nici un motiv concludent pentru a decide examinarea sesizărilor Procurorului General interimar în ședință publică, or, ordonanțele judecătorești enumerate în hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, nu constituie materiale secrete ale urmăririi penale, dar sunt acte judecătorești publice.

A invocat că, Consiliul Superior al Magistraturii urma să examineze propunerea Procurorului General interimar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, dar și a principiilor statuate în documentele internaționale cu privire la răspunderea judecătorilor, și a garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO.

A susținut că, la examinarea sesizărilor Procurorului General interimar, Consiliul Superior al Magistraturii nu a verificat respectarea condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, ci a dat formal acordul pentru urmărirea penală în baza unor ordonanțe judecătorești emise în cauze civile.

Prin urmare, reclamantul a conchis că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 este pasibilă de a fi anulată, or, judecătorul nu poartă răspundere penală pentru fapte care vizează procesul deliberării, reglementat prin art. 130, 238-240 Codul de procedură civilă. Concomitent, s-a menționat că, Procurorul General interimar a înaintat sesizarea în lipsa unui probatoriu care ar indica la o îndoială rezonabilă, deoarece, ordonanțele judecătorești emise în procedură simplificată, nu constituie temei pentru pornirea urmăririi penale și atragere la răspundere penală a judecătorului (f.d. 131-133, 158-162, vol.IV).

Prin încheierea din 20 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a transmis spre conexare într-o singură procedură, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ghenadie Bîrnaz împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Marchitan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii (f.d. 143-144, vol.IV).

La 19 octombrie 2016 Serghei Popovici, asistat de avocatul Gheorghe Ulianoschi, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 în partea în care s-a eliberat acordul la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Judecătoriei Comrat, Serghei Popovici, în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal (f.d. 166-169, vol.IV).

În motivarea acțiunii depuse reclamantul a indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, au fost admise 16 sesizări ale Procurorului General interimar, Eduard Harunjen din 20 septembrie 2016 și s-a eliberat acordul la pornirea urmăririi penale în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal, în privința a 16 judecători și ex-judecători, printre care și în privința judecătorului Popovici Serghei.

S-a indicat că, Consiliul Superior al Magistraturii a omis termenul de 5 zile lucrătoare pentru examinarea sesizărilor depuse de Procurorul General interimar, or, Procurorul General interimar a depus sesizările la 20 septembrie 2016, însă,

Consiliul Superior al Magistraturii a început examinarea sesizării peste termenul de 5 zile lucrătoare, la 28 septembrie 2016, dar nici nu a prelungit termenul stabilit de lege pentru examinarea sesizării.

A relatat că, la 20 septembrie 2016, dânsul a fost reținut și ulterior arestat pentru infracțiunea prevăzută de art. 243 alin. (3) lit. b) Codul penal. La 27 septembrie 2016, Consiliul Superior al Magistraturii l-a informat pe judecătorul Popovici Serghei în izolatorul de detenție al Centrului Național Anticorupție că, la 28 septembrie 2016, ora 09:00, Consiliul Superior al Magistraturii va examina sesizarea Procurorului General Interimar, Eduard Harunjen privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Codul Penal, pentru a califica acțiunile lui în concurs ideal cu infracțiunea prevăzută de art. 243 alin. (3) lit. b) Codul Penal, pentru care acesta deja era pus sub învinuire. Cunoscând cu certitudine că judecătorul Serghei Popovici se afla în stare de arest și nu se poate prezenta la ședința Consiliului Superior al Magistraturii, nu au fost luate măsuri pentru a asigura prezența lui la ședința din 28 septembrie 2016.

În ședința din 28 septembrie 2016, reprezentantul judecătorului Serghei Popovici, avocatul Gheorghe Ulianovschi a solicitat asigurarea prezenței judecătorului la ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, pentru a-și apăra drepturile sale, însă, prin hotărârea protocolară a Consiliului din 28 septembrie 2016, s-a respins solicitarea avocatului din motiv că judecătorul Popovici Serghei nu are nici un statut și prezența lui la ședința Consiliului nu este prevăzută de legislație. Reclamantul nu este de acord cu această constatare, sau, Consiliul Superior al Magistraturii la examinarea sesizării Procurorului General interimar privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului, își asumă o funcție judiciară în materie penală de control a respectării de către Procurorul General a cerințelor Codului de procedură penală, a Constituției și a tratatelor internaționale, pentru a porni urmărirea penală în privința judecătorului. A arătat că, la momentul sesizării, judecătorul Popovici Serghei avea statut de învinuit în infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) Codul penal, iar în sesizare se solicita eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Codul Penal, pentru aceleași fapte, pentru a califica acțiunile lui și în baza acestui articol ca concurs ideal de infracțiuni.

Prin urmare, reclamantul a considerat că Consiliul Superior al Magistraturii prin refuzul de a-i asigura prezența judecătorului Popovici Serghei în ședința sa din 28 septembrie 2016, i-a încălcat dreptul lui garantat de art. 26 din Constituție și art. 6 § 3 CEDO.

Reclamantul a susținut că, la emiterea hotărârii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, au fost încălcate prevederile art. 15 alin. (2) și art. 24 alin. (1) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii. În dezvoltarea acestui argument, reclamantul a indicat că, la examinarea sesizării în ședința din 28 septembrie 2016, Consiliul Superior al Magistraturii a fost compus din 9 membri, fiind absenți membrii Consiliului Gheorghe Avornic, Vladimir Cebotari și Procurorul General – funcție vacantă. La ședință, au participat inclusiv și 12 avocați, reprezentanți a 13 judecători și ex-judecători. După examinarea tuturor sesizărilor, Consiliul Superior al Magistraturii a rămas în deliberare, iar participanții au fost rugați să părăsească sala de ședințe. Peste o perioadă de timp, participanții au fost invitați în sala de

ședință, iar președintele Consiliului Superior al Magistraturii a anunțat întrerupere până la 29 septembrie 2016, ora 09.00.

La 29 septembrie 2016, în componența Consiliului Superior al Magistraturii, în afară de cei 9 membri care au participat la examinarea sesizărilor în ședința din 28 septembrie 2016, au fost incluși alți doi membri, și anume Gheorghe Avornic și Vladimir Cebotari. Fără a relua examinarea tuturor sesizărilor, cu participarea reprezentanților judecătorilor și ex-judecătorilor vizați în sesizări, ascultând doar unele explicații ale Procurorului General interimar și fără a examina alte materiale prezentate în susținerea sesizărilor, Consiliul Superior al Magistraturii a rămas în deliberare și a adoptat hotărârea contestată. Astfel, reclamantul a susținut că, membrii Consiliului Superior al Magistraturii Gheorghe Avornic și Vladimir Cebotari, nu au participat nemijlocit la examinarea sesizărilor, așa cum cere procedura de examinare prevăzută de art. 17 al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, și la 29 septembrie 2016, au fost incluși în componența Consiliului Superior al Magistraturii doar pentru a participa la votare și a vota pentru admiterea sesizărilor Procurorului General interimar.

Reclamantul a susținut că astfel, la adoptarea hotărârii Consiliul Superior al Magistraturii a încălcat prevederile art. 24 alin. (1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, din motivul că la votarea și adoptarea ei au participat 2 membri ai Consiliului, care nu au participat la examinarea sesizărilor în procedura de examinare a lor.

A susținut că, Consiliul Superior al Magistraturii la examinarea sesizărilor Procurorului General interimar nu s-a expus asupra condițiilor sau circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, pentru pornirea urmăririi penale, fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate de procuror. Cu referire la acest aspect, reclamantul a indicat că, constatările Procurorului General interimar din sesizare, referitoare la existența unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea de către judecătorul Popovici Serghei a infracțiunii imputate, nu se bazează pe probe concrete ce se conțin în materialele dosarului penal. Bănuielile Procurorului General interimar au fost întemeiate în exclusivitate pe presupunerile procurorului bazate pe niște constatări făcute în baza opiniilor personale, referitoare la ilegalitatea ordonanțelor judecătorești irevocabile din 30 august 2013 și din 21 noiembrie 2011, cu încălcarea flagrantă a prevederilor Constituției și CEDO, a legii de procedură civilă și a legii de procedură penală ce garantează dreptul judecătorului Popovici Serghei la inviolabilitatea personală, asigurat prin principiile independenței și prezumției imparțialității judecătorului la înfăptuirea justiției, și în special, la adoptarea hotărârilor judecătorești irevocabile.

A menționat că, Consiliul Superior al Magistraturii în hotărâre cel puțin nu a indicat care sunt acele condiții și circumstanțe prevăzute de Codul de procedură penală care ar da dreptul Procurorului General interimar să pornească urmărirea penală în privința judecătorilor în baza art. 307 alin. (2) lit. c) din Codul penal. Totodată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii nu s-a expus asupra argumentelor reprezentanților judecătorilor și ex-judecătorilor referitoare la ilegalitatea și lipsa temeiurilor prevăzute de Codul de procedură penală pentru pornirea urmăririi penale în privința lor.

Reclamantul a conchis că, Consiliul Superior al Magistraturii nu a respectat dispozițiile art. 23 alin. (2) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii,

a examinat formal sesizările Procurorului General interimar și a eliberat în mod automat, fără a intra în esența sesizărilor, acordul de a porni urmărirea penală în privința a 16 judecători și ex-judecători, printre care și în privința judecătorului Popovici Serghei, cu încălcarea garanțiilor instituite de Codul de procedură penală, Constituției și CEDO (f.d. 166-169, vol.IV).

La 17 octombrie 2016, Sergiu Lebediuc, asistat de avocatul Victor Mazniuc, a depus în Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 în partea ce se referă la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale la sesizarea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, privind presupusa comitere a infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal, ca fiind emisă contrar procedurii de emiterie/adoptare și constatarea încălcării art. 6 § 1 CEDO în cazul reclamantului prin afectarea procedurii de emiterie/adoptare a hotărârii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 (f.d.3A-12, vol.V).

În motivarea acțiunii depuse reclamantul a indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, ca urmare a examinării sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen din 20 septembrie 2016, referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Lebediuc Sergiu și audierii informației membrului Consiliului Superior al Magistraturii, Victor Micu, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a eliberat acordul la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Judecătoriei Militare, Sergiu Lebediuc privind pretinsa pronunțare cu bună-știință a unei hotărâri contrare legii.

În prealabil, la 28 septembrie 2016, a avut loc ședința Consiliului Superior al Magistraturii cu întrerupere, la lucrările continuate ale căreia din 29 septembrie 2016, a pledat doar autorul sesizării, iar persoana problema căreia a fost examinată, Sergiu Lebediuc nu a fost citată obligatoriu în ordinea stabilită de art. 15 alin. (4), 17 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, fiind lipsit la această etapă de dreptul la replică, apărare, indispensabile unui proces echitabil.

Concomitent, membrii Consiliul Superior al Magistraturii absenți la lucrările ședinței din 28 septembrie 2016, au fost lipsiți de posibilitatea cercetării directe și nemijlocite probatoriului și ascultării explicațiilor reprezentantului persoanei problema căreia a fost examinată privind justificările pe care le consideră necesare sau care demonstrează sau infirmă anumite fapte invocate în sesizare sau relevante sesizării.

A susținut că, ținând cont de rigorile specificate prin art. 23 alin. (1) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, privitoare la obligativitatea examinării imediate a sesizării, într-un termen de cel mult cinci zile lucrătoare, Consiliul Superior al Magistraturii a examinat tardiv sesizarea înregistrată a Procurorului General interimar din 20 septembrie 2016. Reclamantul a invocat că, din conținutul hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, procesul-verbal, imprimările audio ale ședinței închise a Consiliului Superior al Magistraturii, nu rezultă că în cadrul procedurii de emiterie / adoptare a acesteia în privința judecătorului de la Judecătoria Militară, Sergiu Lebediuc, ar fi fost supusă examinarea sesizării Procurorului General interimar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de

procedură penală la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința sa, cu excepția invocării prevederilor art. 19 din Codul de procedură penală, fapt care evidențiază caracterul formal al eliberării acordului solicitat și justifică depunerea de către reclamant a contestației, în scopul asigurării garanțiilor indispensabile apărării sale.

Potrivit sesizării procurorului, prin ordonanța din 18 august 2011, în dosarul nr. 2p-227/2011, judecătorul Sergiu Lebediuc a admis cererea creditorului și a încasat în mod solidar de la debitori suma împrumutului de 300 000 000 dolari SUA și taxa de stat. Conform notei informative cu privire la verificarea sesizării înaintate prin înscrisurile anexate la dosarul nr. 2p-227/2011, debitorii au recunoscut suma încasată prin ordonanța judecătorească în mărimea pretențiilor înaintate și cheltuielile de judecată, nu au înaintat obiecții împotriva pretențiilor admise prin ordonanță, iar taxa de stat de 25 000 lei a fost achitată. Ordonanța judecătorească este în vigoare, a dobândit puterea lucrului judecat și din informațiile existente a fost executată. Punând la îndoială legalitatea ordonanței judecătorești definitive, autorul sesizării a invocat încălcări procesual-civile formale, pretinzând că urma a fi adoptată o altă soluție decât cea existentă, și că în acest caz judecătorul ar fi ignorat obligațiile stabilite prin prevederile art. 15 alin. (1) lit. a), c), d) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii. Totodată, punând în discuție soluția irevocabilă, dată de judecătorul Lebediuc Sergiu, autorul sesizării a pretins că cererea creditorului urma a fi respinsă, deoarece ar contraveni prevederilor art. 130, 169, 170, 345 și 348 Codul de procedură civilă. Solicitantul a menționat că nu a constatat vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea și ar exista o bănuială rezonabilă privind săvârșirea de către judecător a infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal, caracterizată prin pronunțarea cu bună-știință a unei hotărâri contrare legii, contrar căreia ar fi pronunțată ordonanța judecătorească, datele sau informațiile care ar confirma buna-știință a judecătorului despre presupusa ilegalitate a ordonanței la momentul pronunțării ei și care ar fi acele presupuse urmări grave. Reclamantul a considerat că, la soluționarea cererii privind eliberarea ordonanței judecătorești, circumstanțele importante pentru soluționarea cererii creditorului au fost constatate și elucidate pe deplin, au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, concluziile expuse în ordonanță sunt conforme cu circumstanțele cauzei, iar normele de drept material au fost aplicate corect. Mai mult, ordonanța din 18 august 2011, are autoritatea lucrului judecat, este legală în fond, necontestată de părțile în litigiu, executată în ordinea stabilită și nu poate fi discutată, în baza unor motive formale.

A menționat că, acordul Consiliului Superior al Magistraturii este contrar exigențelor art. 275 Codul de procedură penală, care se referă la circumstanțele care exclud urmărirea penală, și anume, urmărirea penală nu poate fi pornită în cazurile în care fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Bănuiala rezonabilă presupune existența faptelor sau a informațiilor care ar convinge un observator obiectiv că persoana în cauză ar fi putut săvârși infracțiunea, iar singurul fapt că o bănuială este presupusă cu bună-credință nu poate fi considerat suficient. Punând la dubiu autoritatea lucrului judecat, membrilor Consiliului Superior al Magistraturii nu le-au fost prezentate circumstanțele esențiale și convingătoare sub aspectul examinării respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul

de procedură penală, iar acordul dat de Consiliul Superior al Magistraturii pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, în viziunea reclamantului, se află în disonanță cu art. 15, 22, 120 din Constituția Republicii Moldova, art. 19 alin. (3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, art. 16, 19, 118, 122 din Codul de procedură civilă, și art. 2, 275 din Codul de procedură penală. A arătat că, darea acordului la pornirea urmăririi penale în privința lui Sergiu Lebediuc, a fost formală, cu încălcarea normelor imperative ce țin de caracterul obligatoriu al ordonanței judecătorești irevocabile, interzicerea interpretării extensive a legii penale, obligativitatea respectării procedurii de emitere / adoptare și, luând în considerație obligațiile pârâtului privind asigurarea inviolabilității, instanța de judecată urmând să verifice legalitatea, rezonabilitatea și proporționalitatea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016.

A invocat că, prin derogare de la prevederile art. 26 alin. (2), (3) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, lucrările în ședința închisă din 28 și 29 septembrie 2016 ale Consiliului Superior al Magistraturii nu au fost consemnate și fixate în stenogramă, iar în procesul-verbal nu au fost consemnate în detaliu problemele puse la vot, conținutul dezbaterilor și rezultatele votării, informația privind voturile exprimate de membrii Consiliului Superior al Magistraturii, omisiuni care constituie abateri de la procedura stipulată de emitere / adoptare.

A considerat că, eliberarea acordului solicitat de Procurorul General interimar, este neîntemeiată și ilegală, din motiv că, solicitantul a pus în mod inadmisibil la îndoială legalitatea ordonanței irevocabile, neexistând o bănuială rezonabilă că ar fi fost comisă presupusa infracțiune (f.d.3A-12, vol.V).

Prin încheierea din 20 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a transmis spre conexare într-o singură procedură, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Lebediuc împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Marchitan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii (f.d.31-32 vol.V).

La 20 octombrie 2016 Valeriu Gîscă a depus în Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, completată ulterior prin cererea din 02 noiembrie 2016, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 și cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința unor judecători și ex-judecători și anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 prin care s-a decis eliberarea acordului la urmărirea penală în privința ex-judecătorului Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, Valeriu Gîscă (f.d. 35-41, vol.V; f.d. 168-170, vol.VIII).

În motivarea acțiunii depuse s-a indicat că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 prin care s-a dispus examinarea sesizării Procurorului General interimar în ședință închisă, este neîntemeiată, așa cum, ședința închisă se referă la terțele persoane și la publicul larg, dar nu și la persoanele în privința cărora s-au adoptat hotărârile contestate, în vederea excluderii oricărui element arbitrar și abuziv ale drepturilor judecătorilor vizați în hotărâri.

Reclamantul a menționat că, sesizarea Procurorului General interimar a fost contrară unui proces echitabil, aceasta fiind examinată fără participarea

reclamantului, fiind afectată legalitatea procedurii și admisă o ingerință în realizarea drepturilor reclamantilor la apărare.

A invocat reclamantul că, Consiliul Superior al Magistraturii a admis derogări de la norma art. 23 alin. (1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, și anume, a examinat sesizările Procurorului General interimar în afara termenului de 5 zile lucrătoare stabilite de lege.

La 27 septembrie 2016, Consiliul Superior al Magistraturii l-a informat pe ex-judecătorul Valeriu Gîscă în izolatorul de detenție al Centrului Național Anticorupție că, la 28 septembrie 2016, ora 09:00, Consiliul Superior al Magistraturii va examina sesizarea Procurorului General Interimar, Eduard Harunjen privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal, pentru a califica acțiunile lui în concurs ideal cu infracțiunea prevăzută de art. 243 alin. (3) lit. b) Codul penal, pentru care acesta deja era pus sub învinuire. Cunoscând cu certitudine că ex-judecătorul Valeriu Gîsca se afla în stare de arest și nu se poate prezenta la ședința Consiliului Superior al Magistraturii, nu au fost luate măsuri pentru a asigura prezența lui la ședința din 28 septembrie 2016.

În ședința din 28 septembrie 2016, reprezentantul ex-judecătorului Valeriu Gîscă, avocatul Marcel Gîscă a solicitat asigurarea prezenței acestuia la ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, pentru a-și apăra drepturile sale, însă, prin hotărârea protocolară a Consiliului din 28 septembrie 2016, s-a respins solicitarea avocatului din motivul că, ex-judecătorul Valeriu Gîscă nu are nici un statut și prezența lui la ședința Consiliului nu este prevăzută de legislație. Reclamantul nu este de acord cu această constatare, sau, Consiliul Superior al Magistraturii la examinarea sesizării Procurorului General interimar privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului, își asumă o funcție judiciară în materie penală de control a respectării de către Procurorul General a cerințelor Codului de procedură penală, a Constituției și a tratatelor internaționale, pentru a porni urmărirea penală în privința judecătorului.

A arătat că, la momentul sesizării, Valeriu Gîscă avea statut de învinuit în infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) Codul penal, iar în sesizare se punea întrebarea despre eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal, pentru aceleași fapte, pentru a califica acțiunile lui și în baza acestui articol ca concurs ideal de infracțiuni. Reclamantul a susținut că, la emiterea hotărârii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, au fost încălcate prevederile art. 15 alin. (2) și art. 24 alin. (1) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii. În dezvoltarea acestui argument, reclamantul a indicat că, la examinarea sesizării în ședința din 28 septembrie 2016, Consiliul Superior al Magistraturii a fost compus din 9 membri, fiind absenți membrii Consiliului Gheorghe Avornic, Vladimir Cebotari și Procurorul General – funcție vacantă. La ședință, au participat inclusiv și 12 avocați, reprezentanți a 13 judecători și ex-judecători. După examinarea tuturor sesizărilor, Consiliul Superior al Magistraturii a rămas în deliberare, iar participanții au fost rugați să părăsească sala de ședințe. Peste o perioadă de timp, participanții au fost invitați în sala de ședință, iar președintele Consiliului Superior al Magistraturii a anunțat întrerupere până la 29 septembrie 2016, ora 09.00.

La 29 septembrie 2016, în componența Consiliului Superior al Magistraturii, în afară de cei 9 membri care au participat la examinarea sesizărilor în ședința din 28 septembrie 2016, au fost incluși alți doi membri, și anume Gheorghe Avornic și Vladimir Cebotari. Fără a relua examinarea tuturor sesizărilor, cu participarea reprezentanților judecătorilor și ex-judecătorilor vizați în sesizări, ascultând doar unele explicații ale Procurorului General interimar și fără a examina alte materiale prezentate în susținerea sesizărilor, Consiliul Superior al Magistraturii a rămas în deliberare și a adoptat hotărârea contestată. Astfel, reclamantul a susținut că membrii Consiliului Superior al Magistraturii Gheorghe Avornic și Vladimir Cebotari, nu au participat nemijlocit la examinarea sesizărilor, așa cum cere procedura de examinare a lor prevăzută de art. 17 al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, și la 29 septembrie 2016, au fost incluși în componența Consiliului Superior al Magistraturii doar pentru a participa la votare și a vota pentru admiterea sesizărilor Procurorului General interimar. Reclamantul a susținut că astfel, la adoptarea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii a încălcat prevederile art. 24 alin. (1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, din motivul că la votarea și adoptarea ei au participat 2 membri ai Consiliului, care nu au participat la examinarea sesizărilor în procedura de examinare a lor.

A susținut că, Consiliului Superior al Magistraturii la examinarea sesizărilor Procurorului General interimar nu s-a expus asupra condițiilor sau circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, pentru pornirea urmăririi penale, fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate de procuror. A mai menționat că, Consiliul Superior al Magistraturii urma să țină cont că actul judecătoresc – ordonanța, nu este prevăzută în dispoziția normei art. 307 Codul Penal, iar prin urmare, lipsesc elementele infracțiunii vizate, fapt ce indică la emiterea unei hotărâri ilegale de către membrii Consiliului Superior al Magistraturii.

A menționat că Procurorul General interimar Eduard Harunjen nu este subiect de drept împuternicit conform legii de a înainta sesizare către Consiliul Superior al Magistraturii privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința judecătorilor. Conform legii dreptul de a înainta o asemenea sesizare aparține în exclusivitate lui Igor Serbinov, așa cum el are cea mai mare vechime în funcția de procuror, și nu Eduard Harunjen.

Deși Consiliul Superior al Magistraturii urma să verifice statutul, împuternicirile, legalitatea subiectului sesizării, Consiliul nu a verificat, și nici nu a motivat legalitatea admiterii sesizării (f.d. 35-41, vol.V; f.d. 168-170, vol.VIII).

Prin încheierea din 21 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a transmis spre conexare într-o singură procedură, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Gîscă împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Marchitan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii (f.d. 50-51, vol.V).

La 17 octombrie 2016 Aurica Us a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în

privința unor judecători și ex-judecători, și anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 la sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen prin care s-a decis eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința unor judecători și ex-judecători (f.d. 54-56, vol.V).

În susținerea acțiunii depuse reclamanta a indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016, s-a dispus examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru urmărirea penală în privința unor judecători și ex-judecători. La 29 septembrie 2016, prin hotărârea nr. 623/26, Consiliul Superior al Magistraturii a admis sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen și s-a eliberat acordul pentru urmărirea penală în privința unor judecători și ex-judecători și darea acordului la pornirea urmăririi penale în baza infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal, în privința judecătorului Judecătoriei Comerciale de Circumscripție.

A indicat că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016, este ilegală, așa cum, examinarea sesizării Procurorului General interimar a fost contrară unui proces echitabil, fiind afectată legalitatea procedurii. În hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016, nu a fost indicat nici un motiv concludent pentru a decide examinarea sesizărilor Procurorului General interimar în ședință închisă, or, ședința închisă se referă la terțele persoane și publicului larg, dar nu și la persoanele în privința cărora s-au adoptat hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii, în vederea excluderii oricărui element arbitrar și abuziv al drepturilor judecătorilor și ex-judecătorilor vizați în hotărâri.

A susținut că, la examinarea sesizărilor Procurorului General interimar, Consiliul Superior al Magistraturii nu a verificat respectarea condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, ci a dat formal acordul pentru urmărirea penală în baza unor ordonanțe judecătorești emise în cauze civile. Concomitent, s-a menționat că, sesizarea Procurorului General interimar este declarativă și neprobată, deoarece lipsește elementul infracțiunii pentru încadrarea juridică sub aspectul legii penale a săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 307 Codul Penal, lipsind proba referitor la pronunțarea cu bună-știință de către judecător a hotărârii pretins ilegale.

O altă garanție care a fost încălcată la emiterea hotărârilor contestate, o constituie și obligația de motivare a hotărârilor de către Consiliul Superior al Magistraturii, această obligație reprezentând o garanție a respectării legalității și transparenței decizionale a autorității publice, dar și pentru garantarea drepturilor reclamantilor la apărare și la un recurs efectiv. Pe lângă nemotivarea hotărârilor contestate, Consiliul Superior al Magistraturii nu a inclus informația privind deliberarea și voturile exprimate de membrii Consiliului Superior al Magistraturii la adoptarea hotărârilor, cu încălcarea art. 26 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii (f.d. 54-56, vol.V).

La 19 octombrie 2016 Gheorghe Gorun a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 cu privire

la eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale în privința lui Gheorghe Gorun, ex-judecător al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău (f.d.76-79, vol.V).

În susținerea acțiunii depuse reclamantul a indicat că, sesizarea Procurorului General interimar privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința ex-judecătorului Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, a fost înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii la 20 septembrie 2016, însă, a fost examinată abia la 28 septembrie 2016, adică cu încălcarea termenului de 5 zile lucrătoare stabilit de Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii. A susținut că art. 23 alin. (2) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, obligă membrii Consiliului în cazul demersului Procurorului, să examineze respectarea condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, ținând cont de statutul și inviolabilitatea judecătorului, prevăzute de Legea cu privire la statutul judecătorului, dar și a principiilor statuate în documentele internaționale cu privire la răspunderea judecătorilor, a garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO.

A relatat că, conținutul hotărârii contestate dovedește că în ședința din 28 septembrie 2016 și din 29 septembrie 2016, nu s-au verificat condițiile sau circumstanțele prevăzute de Codul de procedură penală privind pornirea urmăririi penale, dar a fost redat superficial conținutul demersului Procurorului General interimar, fiind încălcată procedura privind emiterea/adoptarea hotărârii, descrisă la art. 23 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii. Omisiunea gravă de a se conforma prevederilor Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Legii cu privire la statutul judecătorului și prevederilor Codului de procedură penală, indică asupra caracterului ilegal al hotărârii și atrage inevitabil nulitatea acesteia.

Conform sesizării privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, Gheorghe Gorun, Procurorul General interimar a indicat asupra faptului că Gheorghe Gorun, în calitate de judecător ar fi emis două ordonanțe judecătorești, care în opinia procurorului ar fi ilegale, și anume din aceste motive s-a solicitat eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal. Solicitarea Procurorului General interimar contravine constatării din demersul acestuia, în care se indică pronunțarea unei ordonanțe dar nu hotărâri.

A susținut că, membrii Consiliului Superior al Magistraturii în ședință erau obligați să verifice și să constate dacă art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal, la care face trimitere procurorul general, prevede pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei ordonanțe și dacă ordonanța indicată de procuror, a fost sau nu casată/anulată ca fiind ilegală, conform Codului de procedură civilă.

Mai mult, în demersul Procurorului General interimar, nu se constată că Gorun Gheorghe, în calitate de judecător, ar fi emis vreo hotărâre, sentință, decizie sau încheiere contrare legii, iar aceste circumstanțe exacte dovedesc că nu sunt întrunite condițiile pentru începerea urmăririi penale. Cu toate acestea, nici în privința ordonanțelor emise de judecătorul Gorun Gheorghe, nu există bănuiala rezonabilă privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal, din motiv că acestea sunt legale, valabile, nefiind casate de nici o instanță ierarhic superioară.

O altă garanție care a fost încălcată la emiterea hotărârii contestate, constituie obligația de motivare a hotărârii adoptate de către Consiliul Superior al Magistraturii, această obligație reprezentând o garanție a respectării legalității și transparenței decizionale a autorității publice, totodată și pentru garantarea drepturilor reclamantului la apărare și la un recurs efectiv. Pe lângă nemotivarea hotărârilor contestate, reieșind din hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii, se constată că în acesta nu a fost menționată informația privind deliberarea și voturile exprimate de membrii Consiliului Superior al Magistraturii la adoptarea hotărârii, fapt ce constituie încălcarea prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii (f.d. 76-79, vol.V).

La 19 octombrie 2016 Garri Bivol a depus în Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința unor judecători și ex-judecători, și anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 la sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen prin care s-a decis eliberarea la pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Garri Bivol, din cadrul Judecătoriei Centru, mun. Chișinău (f.d.91-93, vol.V).

În motivarea acțiunii depuse, reclamantul Garri Bivol a indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 29 septembrie 2016, s-a dispus examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului pentru urmărirea penală în privința unor judecători și ex-judecători. Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, s-a admis sesizarea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen și s-a eliberat acordul pentru urmărirea penală în privința unor judecători și ex-judecători în baza infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal, inclusiv în privința judecătorului Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Garri Bivol.

Consideră că examinarea sesizării Procurorului General interimar a fost contrară unui proces echitabil, fiind afectată legalitatea procedurii, or, potrivit jurisprudenței CEDO, procedurile anterioare desfășurării anchetei, cad sub protecția garanțiilor oferite de art. 6 și art. 13 CEDO.

A arătat că, Consiliul Superior al Magistraturii în mod nejustificat a examinat sesizările Procurorului General interimar în ședință închisă, sau, ședința închisă se referă la terțele persoane și la publicul larg, însă nu și la persoanele în privința cărora s-au adoptat hotărârile contestate, în vederea excluderii oricărui element arbitrar și abuziv ale drepturilor judecătorilor vizați în sesizare.

A invocat că, Consiliul Superior al Magistraturii urma să examineze propunerea Procurorului General interimar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, dar și a principiilor statuate în documentele internaționale cu privire la răspunderea judecătorilor, și a garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO. A susținut că, la examinarea sesizărilor Procurorului General interimar, Consiliul Superior al Magistraturii nu a verificat respectarea condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, ci a dat formal

acordul pentru urmărirea penală în baza unor ordonanțe judecătorești emise în cauze civile.

Reclamantul a menționat că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii sunt nemotivate, iar pe lângă nemotivarea acestora, în actele eliberate reclamantului nu a fost menționată informația privind deliberarea și voturile exprimate de membrii Consiliului Superior al Magistraturii la adoptarea hotărârilor (f.d.91-93, vol.V).

La 17 octombrie 2016, Iurie Hîrbu a depus în Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale în privința unor judecători și ex-judecători, și anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 la sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen prin care s-au admis sesizările Procurorului General interimar referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința unor judecători și ex-judecători și s-a decis eliberarea acordului la urmărirea penală în privința judecătorului Hîrbu Iurie în baza infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal (f.d. 111-113, vol.V).

În motivarea acțiunii depuse s-a indicat că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, este ilegală, așa cum, Consiliul Superior al Magistraturii urma să examineze sesizarea Procurorului General interimar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, dar și a principiilor statuate în documentele internaționale cu privire la răspunderea judecătorilor, a garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO.

A susținut că, prin hotărârea Curții Constituționale din 02 iulie 2013 privind controlul constituționalității unor prevederi ale Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, s-a stabilit că, examinarea în drept a hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii înseamnă verificarea deplină a respectării de către Consiliul Superior al Magistraturii, în procesul examinării pe fond a contestărilor și de adoptare a deciziilor, a tuturor garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO.

A relatat că, din conținutul hotărârilor contestate și a extrasului din procesul-verbal al ședinței Consiliului Superior al Magistraturii din 29 septembrie 2016, rezultă doar eliberarea formală a acordului, dar nu reiese și verificarea condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, ceea ce duce la nulitatea hotărârilor contestate. Reclamantul a invocat că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii sunt nemotivate, iar pe lângă nemotivarea acestora, în actele eliberate reclamantului nu a fost menționată informația privind deliberarea și voturile exprimate de membrii Consiliului Superior al Magistraturii la adoptarea hotărârilor (f.d. 111-113, vol.V).

La 18 octombrie 2016 Liliana Andriaș a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, concretizată ulterior prin cerere la 03 noiembrie 2016, prin care a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 „Cu privire la examinarea în

ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen referitor la eliberarea acordului la urmărirea penală în privința unor judecători și ex-judecători”, inclusiv în privința ex-judecătorului Judecătoriei Comerciale de Circumscripție, Liliana Andriaș, în baza infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit.c) Cod penal și anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 prin care s-a admis sesizarea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, și s-a eliberat acordul pentru urmărirea penală în baza infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit.c) Cod penal, în privința ex-judecătorului Judecătoriei Comerciale de Circumscripție, Liliana Andriaș (f.d.125-127, vol.V; f.d. 61-72, vol. VII).

În motivarea acțiunii depuse reclamanta a indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 29 septembrie 2016, s-a dispus examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului pentru urmărirea penală în privința unor judecători și ex-judecători. Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, s-a admis sesizarea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen și s-a eliberat acordul pentru urmărirea penală în privința unor judecători și ex-judecători în baza infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal, inclusiv în privința ex-judecătorului Judecătoriei Comerciale de Circumscripție, Andriaș Liliana.

Reclamanta a considerat că examinarea sesizării Procurorului General interimar a fost contrară unui proces echitabil, fiind afectată legalitatea procedurii, or, potrivit jurisprudenței CEDO, procedurile anterioare desfășurării anchetei, cad sub protecția garanțiilor oferite de art. 6 și art. 13 CEDO. În acest sens, s-a făcut trimitere la Recomandarea Comisiei de la Veneția din 18-19 decembrie 2015, care a recomandat să nu fie oferită o marjă largă de apreciere la o procedură disciplinară în public, în numele urgenței sau a confidențialității, sau de a respecta demnitatea și reputația de magistrat, aceste condiții fiind aplicabile oricărei audieri disciplinare. Interesul publicului de a fi informat în mod corespunzător cu privire la evoluția procedurilor disciplinare trebuie să prevaleze asupra interesului personal al magistratului de a păstra confidențialitatea.

A arătat că, în hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016, nu a fost indicat nici un motiv concludent pentru a decide examinarea sesizărilor Procurorului General interimar în ședință închisă, or, ordonanțele judecătorești enumerate în hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, nu constituie materiale secrete ale urmăririi penale, dar sunt acte judecătorești publice.

A invocat că, Consiliul Superior al Magistraturii urma să examineze propunerea Procurorului General interimar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală, dar și a principiilor statuate în documentele internaționale cu privire la răspunderea judecătorilor, și a garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 CEDO.

A susținut că, la examinarea sesizărilor Procurorului General interimar, Consiliul Superior al Magistraturii nu a verificat respectarea condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, ci a dat formal acordul pentru urmărirea penală în baza unor ordonanțe judecătorești emise în cauze civile. Reclamanta a menționat că,

hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii sunt nemotivate, iar pe lângă nemotivarea acestora, în acte nu a fost menționată informația privind deliberarea și voturile exprimate de membrii Consiliului Superior al Magistraturii la adoptarea hotărârilor (f.d. 125-127, vol.V; f.d. 61-72, vol. VII).

La 02 noiembrie 2016 Victor Orîndaș, prin intermediul avocatului Ana Leșan, a depus în Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016, în partea cel vizează pe ex-judecătorul Orîndaș Victor, și anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, în partea cel vizează pe ex-judecătorul Orîndaș Victor (f.d.280-282, vol.V).

În motivarea acțiunii depuse reclamantul a indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 29 septembrie 2016, a dispus examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului pentru urmărirea penală în privința unor judecători și ex-judecători. Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, s-a admis sesizarea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen și s-a eliberat acordul pentru urmărirea penală în privința unor judecători și ex-judecători în baza infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal, inclusiv în privința ex-judecătorului Orîndaș Victor.

Reclamantul a invocat că, hotărârile contestate au fost adoptate cu încălcarea procedurii de emitere/adoptare, dar și cu încălcarea procedurii, fiind în mod intenționat favorizat Procurorul General interimar la examinarea sesizărilor înaintate. Astfel, actele contestate emise în privința sa, sunt viciate, or procedura de emitere a fost desfășurată contrar procedurii și contrar legii, fiindu-i prejudiciate drepturile și interesele sale (f.d. 280-282, vol.V).

Prin încheierea din 22 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-au conexas cauzele civile la cererile de chemare în judecată a lui Gheorghe Marchitan, Sergiu Lebediuc și Serghei Gubenco împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii cu cauzele civile la cererile de chemare în judecată depuse de către Valeriu Gîscă, Gheorghe Gorun, Aurica Us, Ștefan Niță, Iurie Hîrbu, Mihail Moraru, Garri Bivol, Igor Vornicescu, Liliana Andriaș, Iurie Țurcan, Victor Orîndaș, Ghenadie Bîrnaz, Serghei Popovici, Mihail Moraru, Ghenadie Bîrnaz, Sergiu Lebediuc, Aurica Us, Serghei Gubenco, Ștefan Niță, Gheorghe Marchitan, Igor Vornicescu, Gheorghe Gorun, Garri Bivol, Valeriu Gîscă, Iurie Hîrbu, Liliana Andriaș, Serghei Popovici împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016, nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, într-o singură procedură, atribuindu-i-se numărul 3-13/16 (3-1/17) (f.d. 228-235, vol.I).

Prin încheierea din 03 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a conexas cauza civilă la cererile de chemare în judecată a lui Gheorghe Marchitan, Sergiu Lebediuc, Serghei Gubenco, Valeriu Gîscă, Aurica Us, Ștefan Niță, Iurie Hîrbu, Mihail Moraru, Garri Bivol, Igor Vornicescu, Liliana Andriaș, Iurie Țurcan, Victor Orîndaș, Ghenadie Bîrnaz, Gheorghe Gorun și Serghei Popovici împotriva

Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr.607/25 din 20 septembrie 2016, nr. 6098/25 din 20 septembrie 2016, nr.622/26 din 28 septembrie 2016 și nr.623/26 din 29 septembrie 2016 cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Orîndaș prin intermediul reprezentantului, avocatul Ana Leșan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, într-o singură procedură, atribuindu-i-se numărul 3-13/16 (f.d. 285-290, vol.V).

Prin încheierea protocolară din 03 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova (f.d. 101, vol.VII).

Prin încheierea din 28 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, procesul civil intentat la cererea de chemare în judecată depusă de Iurie Țurcan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr.607/25 și nr.608/25 din 20 septembrie 2016, a fost încetat în temeiul art.265 lit.f) Cod de procedură civilă (f.d. 205-206, vol.VII).

Prin încheierea din 22 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-au conexas cauzele civile la cererile de chemare în judecată a lui Gheorghe Marchitan, Sergiu Lebediuc și Serghei Gubenco împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii cu cauzele civile la cererile de chemare în judecată depuse de către Valeriu Gîscă, Gheorghe Gorun, Aurica Us, Ștefan Niță, Iurie Hîrbu, Mihail Moraru, Garri Bivol, Igor Vornicescu, Liliana Andriaș, Iurie Țurcan, Victor Orîndaș, Ghenadie Bîrnaz, Serghei Popovici, Mihail Moraru, Ghenadie Bîrnaz, Sergiu Lebediuc, Aurica Us, Serghei Gubenco, Ștefan Niță, Gheorghe Marchitan, Igor Vornicescu, Gheorghe Gorun, Garri Bivol, Valeriu Gîscă, Iurie Hîrbu, Liliana Andriaș, Serghei Popovici împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016, nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, într-o singură procedură, atribuindu-i-se numărul 3-13/16 (3-1/17) (f.d. 228-235, Vol.I).

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 22 aprilie 2019, cauza de contencios administrativ la cererile de chemare în judecată depuse de Gheorghe Marchitan, Sergiu Lebediuc, Serghei Gubenco, Valeriu Gîscă, Aurica Us, Ștefan Niță, Iurie Hîrbu, Mihail Moraru, Garri Bivol, Igor Vornicescu, Liliana Andriaș, Victor Orîndaș, Ghenadie Bîrnaz, Gheorghe Gorun și Serghei Popovici împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, nr.622/26 din 28 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, s-a transmis pentru examinare conform competenței Curții de Apel Chișinău (f.d. 176-183, vol.XI).

După transmiterea cauzei pentru examinare conform competenței, în cadrul Curții de Apel Chișinău au fost depuse mai multe cereri de concretizare a temeiurilor de fapt și de drept în susținerea acțiunii.

Astfel, la 30 iulie 2019 Sergiu Lebediuc a depus cerere de concretizare a temeiurilor acțiunii (f.d. 50-55, vol.XII); la 13 august 2019, Marchitan Gheorghe a depus cerere de completare a temeiului și a circumstanțelor cauzei (f.d. 68-75, vol.XII); la 02 septembrie 2019, Popovici Serghei a depus cerere de modificare a temeiurilor acțiunii inițiale (f.d. 100-110, vol.XII); la 02 septembrie 2019, Gubenco Serghei a depus cerere de modificare a temeiurilor acțiunii civile (f.d. 131-141, vol.XII); la 02 septembrie 2019, Ghenadie Bîrnaz a depus cerere privind completarea temeiului acțiunii (f.d. 162-167, vol.XII); la 06 septembrie 2019, Orîndaș Victor a depus amendament la acțiunea formulată împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 (f.d. 191-199, vol.XII); la 06 septembrie 2019, Us Aurica a depus cerere de completare a temeiului și circumstanțelor acțiunii (f.d. 217-230, vol.XII); la 06 septembrie 2019, Gorun Gheorghe a depus cerere de completare a temeiului și circumstanțelor acțiunii (f.d. 231-244, vol.XII); la 09 septembrie 2019, Igor Vornicescu a depus cerere de completare a acțiunii și circumstanțelor depusă în temeiul survenirii modificărilor la art. 25 alin. (1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii survenite prin hotărârea Curții Constituționale din 14 mai 2018 (f.d. 11-23, vol.XIII); la 09 septembrie 2019, Hîrbu Iurie a depus cerere de completare a acțiunii și circumstanțelor depusă în temeiul survenirii modificărilor la art. 25 alin. (1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii survenite prin hotărârea Curții Constituționale din 14 mai 2018 (f.d. 24-48, vol.XIII); la 09 septembrie 2019, Niță Ștefan a depus cerere suplimentară prin care au fost completate temeiurile acțiunii și circumstanțele de fapt expuse în susținerea acțiunii (f.d. 49-55, vol.XIII); la 09 septembrie 2019 Gîscă Valeriu a depus cerere de modificare a temeiurilor acțiunii civile (f.d. 56-67, vol.XIII); la 19 septembrie 2019, Andriaș Liliana a depus cerere de completare a temeiurilor și circumstanțelor acțiunii (f.d. 116-128, vol.XIII).

Temeiurile indicate în cererile de completare indicate sunt în esență aceleași la toți reclamanții. Astfel, în cererile de completare a temeiurilor și circumstanțelor de fapt, suplimentar argumentelor indicate în acțiunile inițiale, reclamanții au indicat următoarele argumente esențiale fondului cauzei.

Prin hotărârea Curții Constituționale nr. 23 din 27 iunie 2017 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 23 alin. (2) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii (ridicarea imunității judecătorului), Curtea a declarat neconstituțional textul „fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate” din art. 23 alineatul (2) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii. Prin hotărârea Curții Constituționale nr. 13 din 14 mai 2018, a fost recunoscut neconstituțional textul „doar în partea ce se referă la procedura de emitere/adoptare” din articolul 25 alineatul (1) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, și a obligat Curtea Supremă de Justiție ca până la modificarea textelor de lege declarate neconstituționale, să efectueze un control deplin, în fapt și în drept, în privința hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii care au fost contestate în fața Curții Supreme de Justiție.

S-a indicat că, devenind nule textele de lege declarate neconstituționale prin hotărârile Curții Constituționale, instanța de judecată investită cu examinarea

cererilor de chemare în judecată depuse de reclamantii, urmează să efectueze un control deplin, în fapt și în drept, în privința hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016.

Au indicat reclamantii că, potrivit jurisprudenței Curții Supreme de Justiție dezvoltată pe cauze similare, respectarea termenului de maxim 5 zile lucrătoare de către Consiliul Superior al Magistraturii pentru examinarea sesizării Procurorului General cu privire la eliberarea acordului pentru pornirea urmăririi penale, este o condiție procedurală care are legătură cu adoptarea hotărârii și poate fi supusă controlului instanței de judecată conform art. 25 alin. (1) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii. La caz, sesizările Procurorului General adjunct, Eduard Harunjen cu privire la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința reclamanților, au fost înregistrate la Consiliul Superior al Magistraturii la 20 septembrie 2016, însă, acestea au fost examinate la 28 septembrie 2016, adică cu omiterea termenului de 5 zile lucrătoare stabilit de Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

Ca urmare, s-a susținut că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 28 septembrie 2016, conform art. 230 alin. (2) Codul de procedură penală și art. 113 alin. (1) Codul de procedură civilă, este nulă, urmând a fi anulată din motivul că ea a fost emisă și adoptată cu încălcarea termenului de examinare a sesizărilor stabilit expres de art. 23 alin. (1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii. Au susținut reclamantii că, la emiterea și adoptarea hotărârilor nr. 608/25 din 20 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, Consiliul Superior al Magistraturii nu a respectat cerințele procedurale ce asigură drepturile reclamanților prevăzute de art. 15, 17, 18 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și garantate de art. 6 § 1 CEDO.

Procurorul General interimar solicitând acordul la reținerea, arestarea, aducerea silită și percheziționarea reclamanților, nu a respectat cerințele prevăzute de art. 19 alin. (5) al Legii cu privire la statutul judecătorului, art. 166, 175-176 din Codul de procedură penală, art. 25 alin. (1), (2) din Constituție și art. 5 § 1 CEDO. Or, Procurorul General interimar în sesizările depuse, a solicitat acordul la reținerea, aducerea silită, arestarea sau percheziționarea reclamanților, din motivul că ordonanțele judecătorești emise de reclamantii, în opinia lui sunt ilegale, iar acest fapt confirmă o bănuială rezonabilă privind complicitatea reclamanților la săvârșirea de către persoane neidentificate a acțiunii de spălare de bani prevăzută de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. c) Codul Penal. Aceste constatări ale Procurorului General interimar din sesizare, referitoare la existența unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea de către reclamantii a infracțiunii imputate și existența riscurilor de obstrucționare a urmăririi penale în cauză, nu se bazează pe probe concrete ce se conțin în materialele dosarului penal, dar se bazează în exclusivitate pe presupunerile procurorului referitoare la ilegalitatea ordonanțelor judecătorești, făcute de el în baza opiniilor sale personale, cu încălcarea flagrantă a prevederilor Constituției și CEDO, legii de procedură civilă și legii de procedură penală, ce garantează drepturile reclamanților la inviolabilitatea personală la înfăptuirea justiției, asigurate prin principiile privind înfăptuirea justiției numai de către instanțele judecătorești, caracterul obligatoriu al hotărârilor judecătorești

irevocabile, independenței și imparțialității judecătorului la înfăptuirea justiției și, în special, la adoptarea hotărârilor judecătorești irevocabile.

Au invocat reclamanții că, Procurorul General interimar cu încălcarea flagrantă a cerințelor art. 114, 116, 120 și 124 din Constituția Republicii Moldova, art. 16 alin. (1), 19 alin. (2) Codul de procedură civilă, art. 7 alin. (1) și art. 9 alin. (2) Codul de procedură penală, ilegal a recunoscut ordonanțele judecătorești irevocabile, contrar prevederilor Codului de procedură civilă și a recunoscut-o drept probă care în opinia lui confirmă existența bănuielii rezonabile privind săvârșirea de către reclamanți a infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) Codul Penal.

Mai mult, s-a indicat că, în sesizările înaintate Consiliului Superior al Magistraturii, Procurorul General interimar a indicat precum că, reclamanții, prin ordonanțele judecătorești irevocabile enunțate, ar fi acordat ajutor prin înlăturarea obstacolelor la realizarea infracțiunii de spălare de bani de către persoane care știau sau trebuiau să știe că acești bani constituie venituri ilicite, realizând o etapă componentă a procesului complex de spălare de bani, care implică mai mulți actori din diferite state. Însă, și aceste afirmații din sesizări se bazează în exclusivitate pe presupunerile Procurorului General interimar, deoarece din sesizări rezultă că, în cauză, procurorul nu a stabilit concret cine este autorul sau autorii spălării de bani, dar nici nu există probe care direct sau indirect ar confirma faptul spălării de bani și că banii încasați prin ordonanțele judecătorești irevocabile, constituiau venituri ilicite.

Reclamanții au remarcat că, în hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 01 februarie 2005, cauza Ziliberberg contra Moldovei, Curtea a stabilit că, articolul 6 din Convenție, analizat în întregime garantează dreptul învinutului să participe efectiv la examinarea procesului său penal. Acest lucru include, printre altele, dreptul nu numai de a fi prezent, dar și de a urma toate procedurile în fața instanței. Stabilind în acest caz că reclamantul nu a fost citat în instanță pentru a participa la examinarea cauzei sale, Curtea a recunoscut încălcat dreptul reclamantului la un proces echitabil garantat de art. 6 § 1 CEDO. Sub acest aspect, au invocat că, Colegiul Curții Supreme de Justiție la examinarea cauzei Domnica Manole împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind contestarea hotărârii din 31 mai 2016, a reținut că garanțiile art. 6 CEDO sunt aplicabile și în cauza acordului Consiliului Superior al Magistraturii pentru începerea urmăririi penale a reclamantei, care de fapt constituie o notificare că aceasta va fi urmărită penal.

Cu toate acestea, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii la emiterea hotărârii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, nu a respectat drepturile reclamanților la un proces echitabil, examinând sesizările Procurorului General interimar al Republicii Moldova în lipsa judecătorilor și ex-judecătorilor vizați în sesizări, și fără a le respecta dreptul la apărare. O altă încălcare admisă de Consiliul Superior al Magistraturii la emiterea hotărârii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, o constituie și faptul că, doi membri ai Consiliului aveau opinii prestabilite.

Astfel, din conținutul procesului-verbal al ședinței Consiliului rezultă că, membrul Consiliului, Teodor Cârnaț s-a expus în ședință că el „din anul 2014, era revoltat că nu se fac acțiuni concrete în privința acestor judecători, ca prin acțiunile Procuraturii imaginea sistemului judecătoresc a degradat din cauza că o parte din

judecători nu au fost sancționați”, iar membrul Consiliului, Mihai Poalelungi a adus la cunoștință în ședință că, „se discuta că continuă spălarea de bani prin instanțele de judecată”, „a făcut o adunare cu toți președinții de instanță și că a atenționat la toate chestiile acestea”, „că după aceea nimeni nu a mai făcut”.

Prin urmare, în opinia reclamantilor, doi membri ai Consiliului Superior al Magistraturii avea deja opinii prestabilite asupra cazului supus examinării, și ca urmare, aceștia nu putea să participe la examinarea sesizării, fiind obligați să se abțină de la examinarea cazului. În aceste împrejurări, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii în completul care a examinat sesizările Procurorului General interimar și a adoptat hotărârea nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, nu întrunește criteriul de instanță instituită de lege, în sensul atribuit acesteia de către Curtea Constituțională în interpretarea art. 20 și art. 115 alin. (4) din Constituție și CEDO la interpretarea art. 6 § 1 CEDO. Consiliul Superior al Magistraturii în hotărârea sa nu a indicat care sunt acele condiții și circumstanțe prevăzute de Codul de procedură penală, care ar permite dispunerea reținerii, aducerii silită, arestării sau percheziționării reclamantilor, prin ce a admis încălcarea prevederilor art. 23 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, or, acesta a examinat pur formal sesizările Procurorului General interimar, și a eliberat în mod automat, fără a intra în esența sesizărilor, acordul la reținerea, aducerea silită, arestarea sau percheziționarea celor 16 judecători și ex-judecători vizați în sesizări, fără a verifica calitatea și veridicitatea materialelor prezentate de autorul sesizării.

Ca temeiuri de anulare a hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, și a hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 au fost invocate următoarele: - Consiliul Superior al Magistraturii neîntemeiat a dispus examinarea sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen în ședință închisă; - judecătorii și ex-judecătorii în privința cărora au fost înaintate sesizările, nu au fost înștiințați despre ședința din 20 septembrie 2016, nu le-au fost aduse la cunoștințe sesizările înaintate, fiind privați de dreptul la un proces echitabil; - doi membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, și-au expus opinia preconcepută asupra sesizărilor Procurorului General interimar, în cadrul ședinței din 20 septembrie 2016; - Consiliul Superior al Magistraturii a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală formal, fără a verifica condițiile sau circumstanțele prevăzute de Codul de procedură penală; - hotărârile contestate sânt nemotivate; - în procesul-verbal al ședinței Consiliului Superior al Magistraturii nu au fost indicate rezultatele votării; - a fost încălcat termenul de 5 zile lucrătoare pentru examinarea sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen; - doi membri ai Consiliului Superior al Magistraturii nu au participat la examinarea în fond a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, care a avut loc în ședința din 28 septembrie 2016; - Procurorul General interimar nu a indicat nici un temei care ar fi justificat necesitatea eliberării acordului pentru reținerea, aducerea silită, arestarea și percheziționarea judecătorilor și ex-judecătorilor vizați în sesizări.

Prin încheierea din 04 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-au respins ca neîntemeiate declarațiile de abținere a judecătorilor Curții de Apel Chișinău – Clima Vladislav și Palanciuc Ecaterina, de la examinarea în ordine de apel a prezentei cauze civile (f.d. 155-156, vol.XIII).

Prin hotărârea din 11 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea în contencios administrativ, la cererile de chemare în judecată depuse de Gheorghe Marchitan, Valeriu Gîscă, Gheorghe Gorun, Sergiu Lebediuc, Serghei Gubenco, Aurica Us, Ștefan Niță, Iurie Hîrbu, Mihail Moraru, Garri Bivol, Ghenadie Bîrnaz, Serghei Popovici, Igor Vornicescu, Liliana Andriaș și Victor Orîndaș împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și terțului Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 și nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, nr. 622/26 din 28 septembrie 2016 și nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, constatarea încălcării art. 6 & 1 CEDO s-a respins ca neîntemeiată (f.d.1, 2-79, vol. XIV).

Pentru a decide astfel instanța a reținut că, prin prisma prevederilor art. 25 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii (în vigoare la data emiterii hotărârilor contestate), legislatorul a stabilit competența instanței judecătorești de a verifica doar procedura de emitere/adoptare a hotărârii. Etapa adoptării sau emiterii hotărârilor de către Consiliul Superior al Magistraturii reprezintă momentul în care voința se manifestă în scopul producerii efectelor juridice. Ea se realizează prin adoptarea sau emiterea hotărârii în cadrul ședinței deliberative, prin mecanismul votului. Etapa adoptării sau emiterii hotărârii de către Consiliul Superior al Magistraturii este guvernată de importante formalități procedurale cum ar fi cvorumul, dezbateră, deliberarea și votarea.

Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a constatat că, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii în mod justificat a examinat sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen în ședința din 20 septembrie 2016, în ședință închisă, or această necesitate derivă din specificul obiectului sesizărilor înaintate, în care se conțin informații care ar putea prejudicia mersul anchetei, în cazul ședințelor publice.

Referitor la argumentele reclamanților privind privarea de dreptul de a depune explicații referitor la sesizările înaintate, nefiind înștiințați preliminar despre ședința Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii, instanța a menționat că sesizările Procurorului General interimar urmau a fi examinate de urgență și prioritar, astfel că omiterea audierii nu poate fi apreciată ca o garanție obstacol.

Instanța a reținut că în privința reclamanților Bivol Garri, Niță Ștefan, Orîndaș Victor, Gubenco Serghei, Lebediuc Sergiu, Popovici Serghei, Bîrnaz Ghenadie, Hîrbu Iurie, Marchitan Gheorghe, Andriaș Liliana, Gîscă Valeriu, Gorun Gheorghe, Us Aurica, Vornicescu Igor și Moraru Mihail, la 15 septembrie 2016, au fost emise ordonanțe de începere a urmăririi penale, iar pentru buna desfășurare a procesului penal, acumularea probelor și evitarea unor situații de distrugere a probelor, înștiințarea persoanelor în privința cărora au fost înaintate sesizările, nu era necesară.

Colegiul a evidențiat că, comunicarea sesizării Procurorului General se impune a fi necesară doar în condițiile în care se solicită acordul la pornirea urmăririi penale, iar în condițiile în care se solicită doar acordul la efectuarea unor acțiuni de urmărire penală, comunicarea sesizării și înștiințarea judecătorului nu este necesară.

Colegiul a conchis că, examinarea sesizărilor Procurorului General interimar cu privire la eliberarea acordului la efectuarea unor acțiuni de urmărire penală, în lipsa persoanelor vizate, reprezintă o limitare proporțională a unei garanții

fundamentale de natură să afecteze legalitatea hotărârii prin care s-a eliberat acordul pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală.

Prin urmare, instanța a concluzionat că hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 607/25 din 20 septembrie 2016, este legală și întemeiată, iar argumentele expuse în acțiune au un caracter declarativ și rezultă din interpretarea defectuoasă a normelor de drept pertinente cauzei.

Referitor la temeinicia și legalitatea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, prin care a fost eliberat acordul pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința unor judecători și ex-judecători, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a relevat că, Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, în vigoare la data emiterii hotărârilor contestate, stabilea că, Consiliul Superior al Magistraturii examinează sesizarea Procurorului General privind eliberarea acordului la efectuarea urmăririi penale, doar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziției judecătorului, fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate.

Astfel, din conținutul hotărârii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, rezultă că, Consiliul Superior al Magistraturii a examinat sesizările Procurorului General interimar doar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală solicitate, în strictă conformitate cu spiritul și sensul legii, în vigoare la data examinării sesizărilor.

Totodată instanța a specificat că legislația națională nu incumbă expres în sarcina Consiliului Superior al Magistraturii obligația de a identifica expres în hotărâre condițiile și circumstanțele prevăzute de Codul de procedură penală, și aplicabilitatea lor față de fiecare judecător. În context și până la intrarea în vigoare a Codului administrativ, Colegiul a menționat că art. 24 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii stabilea doar procedura de examinare a demersului Procurorului General, fără a pune în sarcina Consiliului Superior al Magistraturii și obligația de a raporta aceste condiții și circumstanțe situației examinate, dar și obligația de a le detalia în hotărârea ce va fi adoptată în rezultat.

Instanța a constatat că în ședința din 20 septembrie 2016, Consiliul Superior al Magistraturii nu a putut pune în discuție legalitatea și temeinicia ordonanțelor de pornire a urmăririi penale din 15 septembrie 2016, or, potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală, ordonanțele respective se contestă doar în fața judecătorului de instrucție, care este abilitat cu competența de a verifica legalitatea ordonanțelor de pornire a urmăririi penale. Prin urmare, în condițiile în care legalitatea și temeinicia ordonanței Procurorului General interimar de pornire a urmăririi penale, nu putea fi pusă în discuție în ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, membrii Consiliului just nu s-au expus referitor la existența unei bănuieli rezonabile referitor la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) Codul Penal și nici nu au concretizat acest aspect. Or, potrivit legislației în vigoare, pentru pornirea urmăririi penale în privința judecătorului bănuie de comiterea prin complicitate a infracțiunii de spălare a banilor, prevăzută de art. 42 alin. (5), art. 243 alin. (3) lit. b) Codul Penal, nu este necesar acordul Consiliului Superior al Magistraturii, acordul fiind necesar doar

pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală pentru stabilirea adevărului obiectiv în cauză.

Colegiul a considerat că la caz nu pot fi aplicate considerentele hotărârii Curții Constituționale nr. 23 din 27 iunie 2017, prin care a fost declarat neconstituțional textul „fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate”, așa cum, potrivit art. 26 alin. (7) al Legii cu privire la Curtea Constituțională, hotărârile Curții Constituționale produc efect numai pentru viitor, nefiind aplicabile hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii legalitatea cărora constituie obiect de examinare în prezentul litigiu, dar urmează a fi aplicate doar pentru situațiile ce se vor consuma după pronunțarea hotărârii respective.

Instanța analizând hotărârea contestată, prin raportare la sesizările depuse de Procurorul General interimar, la motivele invocate în cererile de chemare în judecată, și apărările formulate de reclamanti în fața instanței de judecată, a concluzionat că hotărârea contestată îndeplinește în aparență legală exigența de a fi motivată.

Colegiul a considerat că este întemeiată și hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, în partea ce se referă la suspendarea din funcția de judecător, a următorilor judecători: Bivol Garri, de la Judecătoria Centru, mun. Chișinău; Niță Ștefan, de la Curtea de Apel Chișinău; Orîndaș Victor, de la Judecătoria Comercială de Circumscripție; Gubenco Serghei, de la Curtea de Apel Comrat; Lebediuc Sergiu, de la Judecătoria Militară; Popovici Serghei, de la Judecătoria Comrat; Bîrnaz Ghenadie, de la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău; Hîrbu Iurie, de la Judecătoria Telenești, și sistarea demisiei judecătorilor: Marchitan Gheorghe, Judecătoria Căușeni; Andriaș Liliana, Judecătoria Comercială de Circumscripție; Gîscă Valeriu, Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău; Gorun Gheorghe, Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău; Us Aurica, Judecătoria Comercială de Circumscripție; Țurcanu Iurie, Judecătoria Comercială de Circumscripție; Vornicescu Igor, Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău; Moraru Mihail, Judecătoria Ungheni, or conform art. 24 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorul poate fi suspendat din funcție, la cerere sau din oficiu, prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, dacă în privința lui se începe urmărirea penală, până la rămânerea definitivă a hotărârii în cauza respectivă. Totodată, potrivit art. 26 alin. (7) din Legea cu privire la statutul judecătorului, în cazul în care constată că judecătorul demisionat nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege, Consiliul Superior al Magistraturii sistează demisia judecătorului, acesta fiind în drept să atace hotărârea de sistare în instanța judecătorească într-un termen de 10 zile de la data primirii copiei de pe hotărâre.

Referitor la temeinicia și legalitatea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016, cu privire la propunerea Președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, Victor Micu, privind examinarea în ședință închisă a sesizărilor Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la acordul la pornirea urmăririi penale în privința unor judecători și ex-judecători, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, a considerat că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 622/26 din 28 septembrie 2016, este legală și întemeiată, neexistând temeiuri pentru anularea acesteia. După cum urmează din înscrisurile cauzei, anterior ședinței Consiliului, la 27 septembrie 2016, Consiliul Superior al

Magistraturii a expediat în adresa judecătorilor și ex-judecătorilor sesizările Procurorului General interimar, Eduard Harunjen privind eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale în privința unor judecători și ex-judecători, precum și notele informative ale Inspecției Judiciare întocmite pe marginea sesizărilor depuse, fiind informați că chestiunea cu privire la examinarea sesizării și a notei informative, va fi pusă în discuție la ședința din 28 septembrie 2016, începând cu ora 09:00, comunicând persoanelor vizate în sesizări, că interesele lor pot fi reprezentate de către avocat în baza unui mandat. Făcând uz de drepturile lor, reclamanții au delegat împuterniciri de reprezentare mai multor avocați. Prin urmare, Consiliul Superior al Magistraturii a respectat pentru judecătorii și ex-judecătorii vizați în sesizări dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil, iar argumentele expuse în acțiuni referitor la pretinsele încălcări admise de Consiliul, au fost apreciate ca fiind declarative, situație ce denotă că hotărârea nr. 622/26 din 28 septembrie 2018, este legală.

Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a constatat că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, este legală și întemeiată, nefiind stabilite temeuri ce ar afecta legalitatea acesteia.

În acest sens, Colegiul a menționat că, în ședințele Consiliului Superior al Magistraturii din 28 și 29 septembrie 2016, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a examinat în detaliu condițiile și circumstanțele prevăzute de Codul de procedură penală pentru pornirea urmăririi penale, și anume, a fost stabilit dacă anterior nu a fost refuzat în pornirea urmăririi penale pe baza aceluiași circumstanțe, a fost verificat dacă faptele expuse în sesizări se încadrează în norma art. 307 alin. (2) lit. c) Codul penal, fiind pusă în discuție inclusiv și poziția reprezentanților judecătorilor și ex-judecătorilor cu privire la faptul dacă ordonanța judecătorească cade sub incidența normei invocate de procuror, fiind verificat dacă nu există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale.

Colegiul a considerat că, la caz nu pot fi aplicate considerentele hotărârii Curții Constituționale nr. 23 din 27 iunie 2017, în acest sens fiind reiterată norma art. 26 alin. (7) din Legea cu privire la Curtea Constituțională.

Colegiul a considerat că legalitatea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016, nu este afectată nici de faptul că, la ședința din 28 septembrie 2016, la care au fost examinate în fond sesizările Procurorului General interimar, nu au participat doi membri care au participat la deliberare. Aici, instanța a evidențiat că la ședința din 28 septembrie 2016, nu a fost finisată examinarea sesizărilor în fond, Plenul anunțând întrerupere în examinarea chestiunii respective până la 29 septembrie 2016, ora 09:00. Prin urmare, participarea membrilor Consiliului, Gheorghe Avornic și Vladimir Cebotari la ședința din 29 septembrie 2016, și la deliberare, în nici un mod nu a afectat legalitatea hotărârii contestate, or, la ședința din 29 septembrie 2016, s-a continuat examinarea sesizărilor în fond, fiind acordate mai multe întrebări Procurorului General interimar referitor la faptele expuse în ședința din 28 septembrie 2016.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a concluzionat că argumentele invocate de reclamanți în susținerea ilegalității actelor administrative contestate sunt unele neîntemeiate, și în consecință, a respins acțiunea reclamanților integral.

La 12 noiembrie 2019 Serghei Popovici a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 11 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârii instanței de apel cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii (f.d. 80, vol.XIV).

La 12 noiembrie 2019 Igor Vornicescu a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 11 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârii instanței de apel cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii (f.d. 82, 83-84, 86-87, vol.XIV).

La 12 noiembrie 2019 (data de pe plicul poștal) Iurie Hîrbu a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 11 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârii instanței de apel cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii (f.d. 91, 92-93, 93A, vol.XIV).

La 13 noiembrie 2019 Gheorghe Marchitan, reprezentat de avocatul Vadim Marchitan, a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 11 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a hotărârii instanței de apel cu emiterea unei decizii noi în sensul admiterii acțiunii depuse (f.d. 88, vol.XIV).

La 15 noiembrie 2019 (data de pe plicul poștal) Serghei Gubenco a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 11 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârii instanței de apel cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii (f.d. 94-94A, vol.XIV).

La 27 noiembrie 2019 Liliana Andriaș a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 11 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârii instanței de apel cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii (f.d. 95, vol.XIV).

La 02 decembrie 2019 Sergiu Lebediuc, Valeriu Gîscă, Aurica Us, Ștefan Niță, Mihail Moraru, Liliana Andriaș, Ghenadie Bîrnaz și Gheorghe Gorun au depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 11 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârii instanței de apel cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii (f.d. 97-98, vol.XIV).

La 03 decembrie 2019 Garri Bivol, reprezentat de avocatul Valentin Mardari, a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 11 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârii instanței de apel, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii (f.d. 99-100, vol.XIV).

La 06 decembrie 2019 Victor Orîndaș, reprezentat de avocatul Ana Leșan, a depus recurs împotriva hotărârii din 11 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a pretențiilor din acțiune înaintate de către Victor Orîndaș (f.d. 102-109, vol.XIV).

La 25 februarie 2020 Serghei Popovici a depus recurs motivat împotriva hotărârii din 11 noiembrie 2019 și încheierii din 04 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea încheierii și hotărârii instanței de apel cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii (f.d. 132-164, vol.XIV).

Argumentele recursului în esență se rezumă la reiterarea temeiurilor faptice ale cauzei, suplimentar fiind invocat că, instanța de fond judecând cauza nu a elucidat pe deplin, precum și a dat o apreciere greșită unor circumstanțe importante ale cauzei, concluziile formulate fiind în contradicție cu aspectele de fapt și de drept ale cauzei, a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională, și cauza a

fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei, ce constituie temei de declarare a recursului și casarea actului de dispoziție contestat.

Referitor la verificarea legalității hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.608/25 din 20 septembrie 2016, instanța de apel a concluzionat că aceasta ar fi legală și întemeiată. Instanța a stabilit că sesizarea Procurorului General interimar urma a fi examinată de urgență și prioritar, astfel omiterea audierii nu poate fi apreciată ca o garanție obstacol, iar pentru acumularea probelor și evitarea unei situații de distrugere a probelor, înștiințarea persoanelor în privința cărora au fost înaintate sesizările, nu era necesară. La fel instanța de apel a concluzionat că în condițiile în care se solicită doar acordul la efectuarea unor acțiuni de urmărire penală, comunicarea sesizării și înștiințarea judecătorului nu este necesară, examinarea sesizării în lipsa persoanei vizate reprezentând o limitare proporțională a unei garanții fundamentale.

Consideră recurentul că aceste concluzii sunt în contradicție cu aspectele de fapt și de drept ale cauzei, în urma interpretării în mod eronat a legilor aplicabile cauzei, or capitolul 9 al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.668/26 din 15 septembrie 2015 reglementează procedura de examinare a demersului Procurorului general cu privire la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și efectuarea acțiunilor de urmărire penală în privința judecătorilor. Astfel reieșind din prevederile pct.9.1–9.3 din Regulament stabilește că sesizarea Procurorului General se examinează nu mai târziu de 5 zile lucrătoare din momentul înregistrării acesteia la Consiliu, iar Inspekția Judiciară în termenul stabilit va întocmi nota informativă pe marginea verificării sesizării. Pct. 9.6. determină faptul că despre data examinării sesizării Procurorului General va fi informat judecătorul vizat, însă neprezentarea acestuia nu împiedică examinarea sesizării. Totodată și reieșind din art. 15 alin. (4) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr.97 din 19 iulie 1996, prevede că pentru a emite și a adopta hotărârea sa, Consiliul Superior al Magistraturii este obligat să citeze persoanele al căror probleme le examinează. La examinarea problemelor ce urmează a fi soluționate în ședința Consiliului Superior al Magistraturii sunt ascultate persoanele în privința cărora problemele se examinează, persoanele au dreptul să participe la cercetarea documentelor și a altor materiale necesare, precum și dreptul de a recuza unul sau mai mulți membri ai Consiliului Superior al Magistraturii.

A indicat că potrivit hotărârii Curții Constituționale cu nr.13 din 14 mai 2018, Curtea Supremă de Justiție a fost obligată, ulterior după intrarea în vigoare a Codului administrativ, Curtea de Apel Chișinău era obligată să efectueze un control deplin în fapt și în drept, la caz de a verifica hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii, conform art. 25 alin. (1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, în raport cu respectarea de către intimat a cerințelor procedurale prevăzute de capitolul 9 din Regulament și a cerințelor prevăzute în art. 15, 17 și 18 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, art. 6 CEDO, hotărârii Curții Constituționale nr. 23 din 27.06.2017.

Contrar normelor citate mai sus, la 20 septembrie 2016 Consiliul Superior al Magistraturii a examinat în plen sesizarea Procurorului General interimar, privind eliberarea acordului la reținerea, arestarea, aducerea silită și percheziționarea sa,

fără a fi citat, fără a i se aduce la cunoștință nota informativă, care nici nu a fost întocmită pe marginea sesizării, după ce și hotărârea nr.608/25 din 20 septembrie 2016 a fost emisă și adoptată de către Consiliul Superior al Magistraturii cu nerespectarea cerințelor procedurale prevăzute de capitolul 9 din Regulament, cerințelor procedurale prevăzute de art. 15, 17, 18 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

A menționat că este eronată concluzia Colegiului Curții de Apel Chișinău din hotărâre, precum că comunicarea sesizării a Procurorului General și înștiințarea persoanei în privința căreia au fost înaintată sesizarea spre examinare, se impune a fi necesară doar în condițiile în care se solicită doar acordul la efectuarea unor acțiuni de urmărire penală, or pct. 9 din Regulament nu stabilește nici o delimitare normativă cu privire la comunicarea sesizării în condițiile în care se solicită doar acordul la pornirea urmăririi penale și în condițiile în care se solicită doar acordul la efectuarea unor acțiuni de urmărire penală. Astfel, instanța a inventat excepții de la principiul obligativității citării legale, care nu sunt prevăzute de lege, de aceea este absurdă pretinsa proporționalitate a limitării unui drept fundamental.

A invocat că concluziile instanței de apel asupra argumentelor invocate în ceea ce privește nerespectarea de către Consiliul Superior al Magistraturii a cerințelor prevăzute de art. 23 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, referitor la ilegalitatea hotărârii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, sunt în contradicție cu aspectele de fapt și de drept ale cauzei în urma interpretării în mod eronat a legilor aplicabile speței și aplicării unei legi care a fost declarată neconstituțională. Astfel prin hotărârea Curții Constituționale nr. 23 din 27 iunie 2017, a fost declarat neconstituțional textul „fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate” din art. 23 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii. La fel Procurorul General interimar solicitând acordul la reținerea arestarea, aducerea silită și percheziționarea sa, nu a respectat cerințele prevăzute de art. 19 alin. (5) al Legii cu privire la statutul judecătorului, art. 166, 175-176 din Codul de procedură penală, art. 25 alin. (1)-(2) din Constituție și art. 5 alin. 1 al CEDO. Accentuează că afirmațiile din sesizare se bazează în exclusivitate nu pe probe, ci pe presupunerile Procurorului General interimar, în lipsa unei bănuieli rezonabile, deoarece din sesizare rezultă că în cauză procurorul nu a stabilit concret cine este autorul sau autorii spălării de bani, or în lipsa autorului spălării de bani și înțelegerii lui cu complicele, conform art. 41 și art. 42 alin. (5) Cod penal se exclude complicitatea sa la spălarea de bani; în cauză în general nu există nici o probă, care direct sau indirect ar confirma faptul spălării de bani și cu banii încasați la cererile creditorilor de la debitori prin ordonanțele judecătorești irevocabile din 21 noiembrie 2011 și 30 august 2013 constituiau venituri ilicite.

A remarcat că Consiliul Superior al Magistraturii a examinat toate 16 sesizări împreună, adoptând hotărâre în privința a 16 judecători și ex-judecători vizați în sesizări, la general în exclusivitate în baza expunerii rezumative a sesizărilor Procurorului General-interimar, fără a se expune asupra fiecărei sesizări în parte, fără a indica nici cel puțin care sunt condițiile și circumstanțele prevăzute de Codul de procedură penală, care ar dreptul Procurorului General să dispună reținerea, aducerea silită, arestarea sau percheziționarea sa. Prin urmare omisiunile și erorile menționate admise de Consiliul Superior al Magistraturii prin aplicarea unui text

neconstituțional, la adoptarea hotărârii contestate, trebuie să servească în beneficiul, dar nu în detrimentul său.

Consideră totalmente eronată concluzia primei instanțe, precum că în cazul dat nu pot fi aplicate considerentele hotărârii Curții Constituționale nr. 23 din 27 iunie 2017, prin care a fost declarat neconstituțional textul „fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate” din art. 23 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, deoarece art. 26 alin. (7) al Legii cu privire la Curtea Constituțională, hotărârile Curții Constituționale produc efect numai pentru viitor. Or, conform hotărârii Curții Constituționale nr. 23 din 27 iunie 2017, s-a indicat expres că prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei, deoarece sub imperiul acestora s-au născut raporturi juridice, care continuă să producă efecte și sunt determinante pentru soluționarea litigiului privind anularea actului administrativ prin care a fost dat acordul pentru pornirea urmăririi penale în privința judecătorului, precum și percheziționarea, aducerea silită, reținerea și arestarea judecătorului, însă instanța de apel a ignorat considerente hotărârii Curții Constituționale.

A susținut că hotărârile adoptate de Consiliul Superior al Magistraturii nu sunt motivate suficient, iar concluziile formulate de prima instanță sunt în contradicție cu aspectele de fapt și de drept. Astfel instanța justificându-și concluzia s-a limitat la interpretarea hotărârii pe cauza Ruiz Torija vs Spania din jurisprudența CEDO, prin care a reiterat importanța motivării deciziilor ca o garanție a respectării dreptului la un proces echitabil, menționând că Consiliul Superior al Magistraturii era obligat să motiveze fiecare capăt de cerere, dar nu să răspundă separat diferitelor argumente ale părților cu care se sprijină solicitările lor, ceea ce s-a respectat la caz.

Consideră eronată această constatare a Curții de Apel Chișinău or, Consiliul Superior al Magistraturii nu a respectat cerințele prevăzute de principiul de motivare a hotărârilor adoptate, prevăzute de legislația națională și internațională. Mai mult, sub acest aspect Curtea Constituțională în hotărârea cu nr. 23 din 27 iunie 2017 a reținut că în situația în care Consiliul Superior al Magistraturii i se cere să își dea acordul pentru pornirea urmăririi penale, aplicarea măsurilor procesuale sau efectuarea acțiunilor procesuale în privința judecătorului, acesta are obligația să motiveze hotărârea sa, ținând cont de circumstanțele particulare ale fiecărui caz în parte, fără a se limita la formulări generale și abstracte.

Referitor la ilegalitatea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 a specificat că reieșind din art. 15 alin. (4) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, era în obligația Consiliului Superior al Magistraturii de a cita persoanele a căror probleme se examinează, iar în cazul persoanelor arestate preventiv, se impune obligația nu numai de a cita, ci conform art. 176 alin. (2) Cod de procedură penală și de a asigura real dreptul acestor persoane de a participa la examinarea sesizărilor în privința lor. Astfel prin refuzul de a asigura prezența sa în ședințele din 28–29 septembrie 2016, Consiliul Superior al Magistraturii nu a respectat cerințele procedurale ce asigură drepturile prevăzute de capitolul 9 al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, art. 15, 17, și 18 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și garantate de art. 6 alin. 1 CEDO. Mai mult,

solicitarea sa referitor la asigurarea prezenței în ședință la examinarea sesizării, nici nu a fost reflectată în hotărârea adoptată de Consiliu.

A remarcat că în acțiunea înaintată a invocat că Consiliul Superior al Magistraturii, contrar prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, a examinat sesizarea Procurorului General interimar înregistrat la 20 septembrie 2016, peste termenul prevăzut de lege de 5 zile lucrătoare, însă instanța în hotărârea sa nici nu s-a expus asupra acestui argument.

Totodată a precizat că la emiterea și adoptarea hotărârii nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 contestată, Consiliul Superior al Magistraturii nu a respectat cerințele procedurale prevăzute de art. 15 alin. (2) și art. 24 alin. (1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, ce asigură dreptul său la o instanță instituită de lege garantat de art. 20 și art. 115 alin. (4) din Constituție și art. 6 alin. 1 din CEDO, or componența membrilor Consiliului la ședința din 28 septembrie 2016 și 29 septembrie 2016 diferă, reluarea examinării sesizărilor nu a fost dispusă, astfel că membrii Gh. Avornic și V. Cebotari au deliberat și adoptat hotărârea asupra unei chestiuni la a cărei examinare dânsii nu au participat. Prin urmare consideră că i-a fost încălcat dreptul a avea acces la o instanță instituită de lege.

Referitor la ilegalitatea încheierii din 04 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, recurentul a invocat că prin încheierea contestată a fost respinsă declarația de abținere a judecătorului Clima Vladislav și Palanciuc Ecaterina. Deși judecătorul Clima Vladislav a indicat că la baza notei informative întocmite de Inspekția Judiciară și în urma căreia a fost eliberat acordul la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere a judecătorului Popovici Serghei, a stat nota informativă întocmită de către judecătorii-coordonatori ai Curții Supreme de Justiție Mardari Dumitru și Clima Nicolae, care este tatăl său, completul desemnat pentru examinarea declarației de abținere nu a considerat această împrejurare că ar pune la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea judecătorului Clima Vladislav la examinarea prezentei cauze.

Accentuează că la examinarea declarației de abținere a fost încălcată legea procedurală, or art. 53 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prevede că instanța care examinează abținerea judecătorului, este obligată să asculte opinia participanților la proces și să cerceteze probele pertinente anexate de către ei, ceea ce la caz nu s-a respectat.

Prin urmare, consideră că prin încheierea din 04 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău i-a fost încălcat dreptul de a avea acces la o instanță competentă, care ar fi judecat contestațiile în mod echitabil conform legii (f.d. 132-164, vol.XIV).

La 25 februarie 2020 Gheorghe Marchitan, Gheorghe Gorun, Ștefan Niță, Igor Vornicescu, Liliana Andriaș, Iurie Hârbu, Sergiu Lebediuc, Garri Bivol, Ghenadie Bîrnaz, Valeriu Gîscă, Mihail Moraru, Aurica Us și Victor Orîndaș reprezentat de avocatul Ana Leșan au depus recurs motivat împotriva hotărârii din 11 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea încheierii și hotărârii instanței de apel cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii (f.d. 177-191, vol.XIV).

În motivarea recursului au indicat că consideră soluția instanței de apel ilegală și nemotivată, emisă arbitrar, la emiterea acesteia au fost interpretate eronat normele de drept material, temei de casare integrală a acesteia.

Argumentele din cererea de recurs la general sunt identice cu argumentele recursului depus de Serghei Popovici, din care considerent nu vor fi expuse repetat.

Totodată suplimentar au invocat faptul că în cererile de chemare în judecată au specificat mai multe încălcări de procedură și de fond, admise la pronunțarea hotărârilor contestate, cele mai evidente și mai grave dintre acestea rezumându-se la faptul că, Consiliul Superior al Magistraturii a examinat și admis sesizările Procurorului General interimar, fără a verifica respectarea condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziției judecătorului și fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate, bazându-se pe o normă legală declarată neconstituțională; a examinat și admis sesizările Procurorului General interimar fără înștiințarea judecătorilor vizați; Consiliul Superior al Magistraturii a dispus prin hotărârile nr. 607/25 din 20 septembrie 2016 și nr. 622/26 din 28 septembrie 2016, examinarea sesizărilor în ședințe închise; a examinat sesizările Procurorului General interimar în lipsa notei informative a Inspecției Judiciare și cu încălcarea procedurii stabilite la art. 17 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii; a adopta hotărârea nr. 623/26 din 29 septembrie 2016 fără a dispune reluarea examinării în fond a sesizărilor și cu votul a doi membri a Consiliului Superior al Magistraturii Gheorghe Avornic și Vladimir Cebotari, care nu au participat la examinarea în fond a sesizărilor în ședința din 28 septembrie 2016; hotărârile contestate emise de Consiliul Superior al Magistraturii nu au fost motivate, fără a fi reflectate în procesele-verbale rezultatele votării; prin hotărârea nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, Consiliul Superior al Magistraturii a dispus suspendarea din funcție a reclamantilor-recurenți cu încălcarea normelor legale.

Au subliniat că urmare a constatărilor Curții Constituționale din hotărârea nr. 23 din 27 iunie 2017, este evident că actele administrative contestate, fiind adoptate în baza unei norme neconstituționale, urmau a fi anulate de către prima instanță, însă instanța a dat dovadă de altruism excepțional în materie de drept, indicând că în speță nu pot fi aplicate considerentele hotărârii Curții Constituționale nr. 23 din 27 iunie 2017, prin care a fost declarat neconstituțional textul „fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate”, așa cum potrivit art. 26 alin. (7) al Legii cu privire la Curtea Constituțională, hotărârea Curții Constituționale produc efecte numai pe viitor. Deci este cert că, considerentele hotărârii Curții Constituționale nu sunt aplicabile hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, legalitatea cărora constituie obiect de examinare în prezentul litigiu, dar urmează a fi aplicate doar pentru situațiile ce se vor consuma după pronunțarea hotărârii respective.

Consideră această concluzie a instanței de fond ca fiind fără sens, or este evident că hotărârea Curții Constituționale pronunțate pe marginea excepției de neconstituționalitate, ridicate într-un caz pendinte, se aplică în primul rând la soluționarea acestui caz.

Au susținut că instanța de fond a respins cererile de chemare în judecată, interpretând eronat prevederile legale, inventând excepții de la principiul

obligativității citării legale, care nu este prevăzută de lege, a făcut concluzii eronate referitor la circumstanțele de fapt și de drept referitoare la cazul dat, a dat apreciere arbitrară materialelor cauzei.

La fel instanța de fond reieșind din limitele judecării cauzei, din specificul acțiunii a manifestat pe alocuri un formalism excesiv, a trecut cu vederea circumstanțe importante ale cauzei, fie probele prezentate instanței nu au fost apreciate corespunzător în raport cu regulile stabilite de lege, ceea ce a dus la emiterea unei hotărâri ilegale și nemotivate. Prin o asemenea examinare a cauzei, recurenților le-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO (f.d. 177-191, vol. XIV).

La 27 februarie 2020 (data de pe plicul poștal) Serghei Gubenco a depus recurs motivat împotriva hotărârii din 11 noiembrie 2019 și încheierii din 04 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea încheierii și hotărârii instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii (f.d. 195-227, 238, vol. XIV).

Recursul depus de către Serghei Gubenco în esență se rezumă la reiterarea temeiurilor faptice ale cauzei. Totodată argumentele din prezentul recurs sunt identice cu argumentele indicate în recursul depus de Serghei Popovici, care au fost detaliat expuse mai sus.

La 23 martie 2020 Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință, solicitând de a declara inadmisibile recursurile depuse. Alegațiile recurenților se referă la dezacordul acestora cu soluția pronunțată de prima instanță, însă nu se referă la greșelile procedurale și/sau aplicarea incorectă a dreptului material, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii contestate.

A accentuat că motivele de fapt și de drept invocate în cererea de recurs sunt similare celor din acțiune, iar instanța de judecată s-a expus asupra acestora detaliat, fapt ce conduce la inoportunitatea reiterării argumentelor din referințele anexate la dosar.

A menționat că pentru a trece admisibilitatea recursului, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile legii or, la caz se atestă că în cererile de recurs se regăsesc aceleași argumente ca și în acțiunea depusă în instanța de judecată.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Respectiv, procedura de contencios administrativ dedusă judecării în prezenta speță urmează a fi judecată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul de admisibilitate consideră că, la demararea căii de atac, recurenții au respectat termenul prevăzut de art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ.

Astfel, hotărârea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 11 noiembrie 2019, recursul nemotivat fiind depus de Serghei Popovici la 12 noiembrie 2019; de Igor Vornicescu la 12 noiembrie 2019; de Iurie Hîrbu la 12 noiembrie 2019; de Gheorghe Marchitan, reprezentat de avocatul Vadim Marchitan la 13 noiembrie 2019; de Serghei Gubenco la 15 noiembrie 2019; de Liliana Andriaș la 27 noiembrie 2019, de Sergiu Lebediuc, Valeriu Gîscă, Aurica Us, Ștefan Niță, Mihail Moraru, Liliana Andriaș, Ghenadie Bîrnaz, Gheorghe Gorun la 02 decembrie 2019, de Garri Bivol, reprezentat de avocatul Valentin Mardari, la 03 decembrie 2019, de Victor Orîndaș, reprezentat de avocatul Ana Leșan, la 06 decembrie 2019.

Prin urmare toți recurenții au depus recursurile nemotivate cu respectarea termenului stabilit de art. 245 alin. (1) Cod administrativ.

Referitor la respectarea termenului la depunerea recursului motivat, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că:

- Serghei Popovici a recepționat hotărârea integrală din 11 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău la 29 ianuarie 2020 (f.d. 110, vol. XIV), iar recursul motivat l-a depus în termen la 25 februarie 2020 (f.d. 132-164, vol.XIV);
- Serghei Gubenco a recepționat hotărârea integrală din 11 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău la 05 februarie 2020 (f.d. 126, vol. XIV), iar recursul motivat l-a depus în termen la 27 februarie 2020 (f.d. 135-227, 238, vol.XIV);
- Gheorghe Marchitan a recepționat hotărârea integrală din 11 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău la 05 februarie 2020 (f.d. 123, vol. XIV), Gheorghe Gorun la 31 ianuarie 2020 (f.d. 111, vol.XIV); Ștefan Niță la 29 ianuarie 2020 (f.d. 110, vol.XIV); Igor Vornicescu la 31 ianuarie 2020 (f.d. 111, vol.XIV); Liliana Andriaș la 05 februarie 2020 (f.d. 124, vol.XIV); Iurie Hîrbu la 05 februarie 2020 (f.d. 120, vol.XIV); Sergiu Lebediuc la 31 ianuarie 2020 (f.d. 111, vol.XIV); avocatul recurentului Garri Bivol, Valentin Mardari la 05 februarie 2020 (f.d. 122, vol.XIV); Ghenadie Bîrnaz la 05 februarie 2020 (f.d. 121, vol.XIV); Valeriu Gîscă la 29 ianuarie 2020 (f.d. 110, vol.XIV); Mihail Moraru la 29 ianuarie 2020 (f.d. 110, vol.XIV); Aurica Us la 29 ianuarie 2020 (f.d. 110, vol.XIV); avocatul recurentului Victor Orîndaș, Ana Leșan la 31 ianuarie 2020 (f.d. 111, vol.XIV), iar recursul motivat a fost depus de recurenți la 25 februarie 2020 (f.d. 177-191, vol.XIV), cu respectarea termenului prevăzut de art. 245 alin. (2) Cod administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recursuri în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție le consideră drept inadmisibile, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. Prin urmare, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic

superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererile de recurs depuse de către recurenți sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursurile depuse de Gheorghe Marchitan, Igor Vornicescu, Iurie Hârbu, Serghei Gubenco, Liliana Andriaș, Sergiu Lebediuc, Valeriu Gîscă, Aurica Us, Ștefan Niță, Mihail Moraru, Ghenadie Bîrnaz, Serghei Popovici, Gheorghe Gorun, Garri Bivol, Victor Orîndaș, se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Ala Cobăneanu

Victor Burduh